

TERVEZET

2015. évi . Korm.rendelet

a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól

A Kormány a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 234. § c) pontjában és a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény 437. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. Hatály

1. §

E rendelet rendelkezései alkalmazandók:

- a) a Magyarország területén székhellyel rendelkező biztosítónak és viszontbiztosítónak
 - aa) a biztosítástechnikai tartalékok képzésére és számítására – ide nem értve a kisbiztosítót –,
 - ab) a számviteli biztosítástechnikai tartalékok számítására – a kisbiztosítók esetén a számviteli biztosítástechnikai tartalékok képzését is beleértve –,
 - ac) a szavatolótőke meghatározására, a tőkeszükséglet számítására,
- b) a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletével kapcsolatos feladatkörében eljáró Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: Felügyelet) e rendeletben meghatározott tevékenységére,
- c) a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosítónak és viszontbiztosítónak a szavatolótőke meghatározására, a tőkeszükséglet számítására.

2. Fogalmak

2. §

E rendelet alkalmazásában:

1. alapvető kockázatmentes hozamgörbe: a legjobb becslés kiszámításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbével azonos módon kiszámított kockázatmentes hozamgörbe, illeszkedési vagy volatilitási vagy a 88. § (1) bekezdés szerinti átmeneti kiigazítás nélkül;
2. befektetési egységekhez kötött életbiztosítás (unit-linked): a Bit.-ben meghatározott fogalom;
3. biztosító: a Bit.-ben meghatározott fogalom;
4. biztosítástechnikai tartalék: a Bit.-ben meghatározott fogalom;
5. diverzifikációs hatás: a biztosítók vagy viszontbiztosítók, valamint csoportjaik kockázati kitettségének csökkenése az üzleti tevékenység diverzifikációja révén, abból eredően, hogy egy kockázati tényező kedvezőtlen alakulását ellensúlyozhatja egy másik kockázati tényező kedvezőbb alakulása, amennyiben az adott kockázatok között nincs teljes korreláció;
6. fundamentális kamatfelár: az eszközök nemteljesítési valószínűségének megfelelő hitelkockázati felár és az eszközök leminősítéséből eredő várható veszteségeknek megfelelő hitelkockázati felár összege;
7. hitelkockázat: a veszteség vagy a pénzügyi helyzetben bekövetkező kedvezőtlen változásnak a kockázata, amely olyan értékpapír-kibocsátók, partnerek és más adósok hitelképességének

TERVEZET

- ingadozásából ered, amelyekkel szemben a biztosító vagy viszontbiztosító a partner nemteljesítési kockázatnak, kamatrés-kockázatnak vagy piaci kockázatkonzentrációnak van kitéve;
8. illeszkedési kiigazítás: az Európai Biztosítási- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság (a továbbiakban: EBFH) által meghatározott és közzétett vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó kiigazítás, mely azon alapszik, hogy a lejáratig tartott kötvényekkel vagy más, hasonló pénzáram jellemzőkkel bíró eszközökkel rendelkező biztosítók vagy viszontbiztosítók nincsenek kitéve az ezen eszközök kamatrésének megváltozásából eredő kockázatnak;
 9. kifutási háromszög: korábbi évek kárstatisztikáit összefoglaló, a függőkár tartalék meghatározásánál alkalmazott kártablázat, amelyben a káradatok a kár bekövetkezésének és kifizetésének időpontjára vagy a bekövetkezésének és bejelentésének időpontjára vonatkoznak;
 10. kisbiztosító: a Bit. Hatodik részének hatálya alá tartozó biztosító;
 11. kockázati profil: a szavatolótőke-szükséglet meghatározásának céljából az Európai Bizottságnak (a továbbiakban: Bizottság) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvenca II) szóló 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvenca 2 irányelv) 127. cikkében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében meghatározott fogalom;
 12. kockázatnak kitett összeg: a halál esetén kifizetendő összeg, levonva belőle a fő kockázat matematikai tartalékát, továbbá a befektetési egységekhez kötött életbiztosítási szerződés esetén a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások tartalékát;
 13. kockázatotott érték: az a maximális érték, amelyet egy adott portfólió adott időtávon belül elszenvedett vesztesége az adott megbízhatósági szintnek megfelelő valószínűséggel nem halad meg;
 14. nagykár: mindazon (bármely ágba és ágazatba sorolt kockázatokkal kapcsolatos) bekövetkezett és ismertté vált biztosítási események, melyek után a biztosítási szolgáltatások nagysága már meghaladta vagy várhatóan meghaladja az 50 millió forintot;
 15. nettó függőkár tartalék: a viszontbiztosító részesedése nélküli függőkár tartalék;
 16. pénzügyi garancia: a biztosító vagy viszontbiztosító által vállalt, visszavonhatatlan fizetési ígéret arra az esetre, ha a szerződő nem, vagy nem a vállaltak szerint teljesíti a kötelezettségét;
 17. piaci kockázat: a veszteség vagy a pénzügyi helyzetben bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely – közvetlenül vagy közvetve – az eszközök, források és pénzügyi eszközök piaci árszintjének változásából és volatilitásából ered;
 18. számviteli biztosítástechnikai tartalék: a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésekkel kapcsolatos kötelezettségek teljesítésére, a károk ingadozására és a várható veszteségekre vonatkozóan számított és a kisbiztosítók esetében meg is képzett tartalék;
 19. szerződéses opció: a szerződő arra való jogosultsága, hogy előre meghatározott feltételek mellett, a lehetséges jövőbeli előnyök (opciók) közül önálló döntés alapján válasszon;
 20. szimmetrikus kiigazítás: a részvénytőke kockázati modul számítása során a részvénykockázati sokk szintjét a részvénytőkepiacok változása szerint módosító tényező;
 21. viszontbiztosító: a Bit.-ben meghatározott fogalom;
 22. üzleti egység: a biztosító vagy a viszontbiztosító szervezeti szinten olyan jól elkülöníthető egységei, amelyek biztosítási tevékenységek szempontjából önmagukban is értékelhetőek;
 23. volatilitási kiigazítás: az EBFH által meghatározott és közzétett, a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó kiigazítás, amely a hozamfelárak változékonyságának szavatolótőkére gyakorolt hatását tompítja;
 24. vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe: az EBFH által meghatározott és közzétett, a legjobb becslés számításához használt hozamgörbe.

TERVEZET

MÁSODIK RÉSZ

A BIZTOSÍTÓK ÉS VISZONTBIZTOSÍTÓK BIZTOSÍTÁSTECHNIKAI TARTALÉKAIRA, SZAVATOLÓTŐKÉJÉRE ÉS A TŐKESZÜKSÉGLETÉRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

3. A rész alkalmazási köre

3. §

Ebben a részben meghatározott szabályok a kisbiztosítókra nem terjednek ki.

I. Fejezet

A BIZTOSÍTÁSTECHNIKAI TARTALÉKOK ÉS AZOK SZÁMÍTÁSA

4. A biztosítástechnikai tartalékok számítása

4. §

- (1) A biztosító vagy viszontbiztosító köteles a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésekkel kapcsolatos kötelezettségei tekintetében – a Bit. 97–98. §-ával összhangban – biztosítástechnikai tartalékot képezni.
- (2) A biztosítástechnikai tartalékok értéke annak az aktuális összegnek felel meg, amelyet a biztosító vagy a viszontbiztosító fizetne, ha a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeit azonnal egy másik biztosítóra vagy viszontbiztosítóra ruházná át.
- (3) A biztosítástechnikai tartalékok számítása során fel kell használni a pénzügyi piacokról származó információkat és a biztosítástechnikai kockázatokról általánosan hozzáférhető adatokat.
- (4) A biztosítástechnikai tartalékokat prudens, megbízható és objektív módon kell számítani.
- (5) A biztosítástechnikai tartalékok értéke az 5. §-ban meghatározott legjobb becslés és a 7. §-ban meghatározott kockázati ráhagyás összege.

5. §

- (1) A legjobb becslés értéke a jövőbeni pénzáramok jelenértékének valószínűséggel súlyozott átlagának felel meg, amelyet a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe figyelembevételével kell kiszámítani.
- (2) A legjobb becslés értékét aktuális és hiteles információkra, valamint valós feltevésekre támaszkodva, megfelelő, alkalmas és releváns aktuáriusi és statisztikai módszerekkel kell kiszámítani.
- (3) A legjobb becslés számításakor használt pénzáram-előrejelzés meghatározása során figyelembe kell venni a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek teljesítéséhez szükséges, azok teljes időtartamára szóló valamennyi pénz be- és kiáramlást.
- (4) A legjobb becslés értékét – a 6. §-ban meghatározottak szerint kiszámított viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységekből megtérülő összegek levonása nélkül – bruttó értéken kell kiszámítani.

6. §

TERVEZET

- (1) A biztosító a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységekből megtérülő összegeket külön számítja ki.
- (2) A számítás során a közvetlen kifizetésekre a biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésénél alkalmazott feltételezéseken túl figyelembe veszi az összegek megtérülése és a közvetlen kifizetések közötti időeltérést.
- (3) A számítás eredményét az (1) bekezdésben foglalt szerződések partnerei nemteljesítéséből eredő várható veszteség figyelembevétele céljából ki kell igazítani, amely kiigazítás a partner nemteljesítési valószínűségén és a partner nemteljesítéséből eredő várható veszteség (nemteliésítési veszteség) értékelésén alapul.

7. §

A kockázati ráhagyás értéke akkora, hogy a legjobb becslés értékéhez történő hozzáadásával a biztosítástechnikai tartalékok nagysága megegyezzen azzal az értékkel, amelyre egy biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek átvállalásához és teljesítéséhez szüksége lenne.

8. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a legjobb becslést és a kockázati ráhagyást külön számítja.
- (2) Nem szükséges a legjobb becslés és a kockázati ráhagyás külön kiszámítása, ha a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez társított jövőbeni pénzáramok megbízhatóan helyettesíthetők olyan pénzügyi eszközökkel, amelyek piaci értéke megbízható és megfigyelhető. Ebben az esetben a biztosítástechnikai tartalékok ezen pénzáramokhoz kötődő részét az említett pénzügyi eszközök piaci értéke alapján kell meghatározni.
- (3) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító a legjobb becslést és a kockázati ráhagyást külön számítja, úgy a kockázati ráhagyást – a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeknek azok teljes időtartama alatti fedezéséhez szükséges – szavatolótőke-szükséglettel egyező nagyságú figyelembe vehető szavatolótőke előteremtési költségének meghatározásával kell kiszámítani.
- (4) A figyelembe vehető szavatolótőke előteremtési költségének meghatározásához használt kamatláb a tőkeköltség-ráta, amely valamennyi biztosító vagy viszontbiztosító tekintetében azonos.
- (5) Az alkalmazott tőkeköltség-ráta megegyezik azzal a pótlólagos, a vonatkozó kockázatmentes kamatláb feletti rátával, amelyet a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek teljes időtartama alatti fedezéséhez szükséges szavatolótőke-szükséglettel egyező nagyságú – a 17-24. §-ban meghatározott – figyelembe vehető szavatolótőkét fenntartó biztosító vagy viszontbiztosító a szavatolótőke tartása okán viselne.

5. Illeszkedési kiigazítás

9. §

- (1) Az életbiztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésekből eredő kötelezettségek – beleértve a nem-életbiztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésekből eredő járadékszolgáltatásokat – egy adott körének a legjobb becslése kiszámítása során – a Felügyelet engedélyével – illeszkedési kiigazítás alkalmazható a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe meghatározására a következő feltételek együttes teljesülése esetén:
 - a) a biztosító vagy a viszontbiztosító a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésekből eredő kötelezettségek körének legjobb becslése fedezésére kötvényekből és egyéb, hasonló pénzáram jellemzőkkel rendelkező eszközökből álló portfóliót rendelt, és ezt a kötelezettségek teljes

TERVEZET

időtartamára fenntartja, ide nem értve azt az esetet, ha a pénzáramok lényeges változásának esetére az eszközök és források várható pénzáramok helyettesíthetőségének a fenntartása a cél,

b) elkülönítetten kezelik azon biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek köréhez tartozó eszközök portfólióját, amelyre az illeszkedési kiigazítást alkalmazzák és ezen eszközök portfóliója nem használható más veszteségek fedezésére,

c) a hozzárendelt eszközportfólió várható pénzáramai – az azonos pénznemben meglévő –biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésekből származó kötelezettségek körének várható pénzáramaihoz kapcsolódnak, és az illeszkedés bárminemű hiánya nem eredményezi olyan kockázatok megjelenését, amelyek jelentősek azon biztosítási tevékenységben rejlő kockázatokhoz képest, amelyekre az illeszkedési kiigazítást a biztosító vagy a viszontbiztosító alkalmazza,

d) a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek köréhez tartozó biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződések nem eredményeznek jövőbeli díjfizetést,

e) a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek körével kapcsolatos kizárólagos biztosítástechnikai kockázatok a hosszú élet kockázata, a költség- és a felülvizsgálati kockázat, illetve a halandósági kockázat,

f) amennyiben a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek körével kapcsolatos biztosítástechnikai kockázatok között szerepel a halandósági kockázat, a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek körének legjobb becslése nem emelkedik 5%-nál nagyobb mértékben a 32. §-ban meghatározott halandósági kockázati sokk esetén,

g) a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződések nem tartalmaznak opciókat a szerződő számára, ide nem értve a szerződés visszavásárlására vonatkozó szerződéses kikötést,

h) a hozzárendelt eszközök portfóliójának pénzáramai rögzítettek, és azokat sem az eszközök kibocsátói, sem harmadik felek nem módosíthatják,

i) a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek nincsenek különböző részekre szétválasztva az e bekezdés értelmében vett biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek körének meghatározása során.

(2) Az (1) bekezdés *g)* pontjában meghatározott visszavásárlásra vonatkozó szerződéses kikötés alkalmazása esetén a visszavásárlási érték nem haladhatja meg azon eszközöknek értékét, amelyek a visszavásárlási opció igénybevételének időpontjában fedezik a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségeket.

(3) Az (1) bekezdés *h)* pontjában meghatározott szabályok sérelme nélkül a biztosító használhat olyan eszközöket, amelyek pénzárama – az inflációtól eltekintve – rögzített, feltéve, hogy ezen eszközök a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek körének inflációtól függő pénzáramait helyettesítik. Ha a kibocsátóknak vagy harmadik feleknek joguk van olyan módon megváltoztatni az eszköz pénzáramát, hogy a befektető elégséges térítést kapjon arra, hogy ugyanolyan vagy jobb hitelminőségű eszközbe történő befektetés révén ugyanazt a pénzáramot érje el, a pénzáram módosításához való jog – az első bekezdés *h)* pontban meghatározott szabályok ellenére – nem zárja ki az eszköz hozzárendelt eszközportfólióban való használatának lehetőségét.

(4) A biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek körére illeszkedési kiigazítást alkalmazó biztosító vagy viszontbiztosító nem térhet vissza az illeszkedési kiigazítás nélküli rendszer alkalmazására.

(5) Ha az illeszkedési kiigazítást alkalmazó biztosító vagy viszontbiztosító már nem tudja teljesíteni az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket, köteles

a) a Bit. 262. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározottak szerint bejelentést tenni, és

b) meghozni a feltételek teljesítésének helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket.

(6) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek való megfelelést – az (5) bekezdésben meghatározott nem megfelelés bekövetkeztétől számított – két hónapon belül nem tudja helyreállítani, a továbbiakban az illeszkedési kiigazítást egyetlen

TERVEZET

biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségére sem alkalmazhatja, és annak alkalmazását csak huszonnégyszáz nap elteltével kezdheti meg újra.

(7) Az illeszkedési kiigazítás nem alkalmazható az olyan biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségekre, amelyeknél a legjobb becslés számításához alkalmazandó, vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe az e kötelezettségek esetében a 11. § szerinti volatilitási kiigazítást is vagy a 88. § szerinti, a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedéseket is magában foglalja.

10. §

(1) Az illeszkedési kiigazítás számítása valamennyi pénznem esetében a következő alapelvekkel összhangban történik:

a) az illeszkedési kiigazítás az alábbiak különbözetével egyenlő:

aa) az egyetlen diszkontrátaaként kiszámított éves effektív kamatláb, amely a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek pénzáramaira alkalmazva a hozzárendelt eszközportfóliónak a Bit. 95. §-a szerinti értékével megegyező értéket eredményez,

ab) az egyetlen diszkontrátaaként kiszámított éves effektív kamatláb, amely a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek pénzáramaira alkalmazva a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségek legjobb becslés szerinti értékével megegyező értéket eredményez, figyelembe véve – az alapvető kockázatmentes hozamgörbe alkalmazásával – az időértéket is,

b) az illeszkedési kiigazítás nem tartalmazza a biztosító megtartott kockázatait tükröző fundamentális kamatfelárat,

c) az a) pont sérelme nélkül a fundamentális kamatfelárat növelni kell, amennyiben erre szükség van annak biztosításához, hogy a befektetésre nem ajánlott hitelminősítésű eszközök illeszkedési kiigazítása ne haladjon meg az azonos futamidejű és eszközkategóriába tartozó, befektetésre ajánlott hitelminősítésű eszközökét,

d) a külső hitelminősítések használata az illeszkedési kiigazítás kiszámításánál összhangban van a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 111. cikk (1) bekezdés n) pontjában meghatározott tárgykörökben kiadott rendeletében megállapított szabályokkal.

6. Volatilitási kiigazítás

11. §

A volatilitási kiigazítás alkalmazható minden olyan biztosítási kötelezettségre vonatkozóan, amelyeknél a legjobb becslés számításánál alkalmazandó vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe e kötelezettségek esetében a 9. § szerinti illeszkedési kiigazítást nem foglalja magában.

7. A biztosítástechnikai tartalékok számítása során figyelembeveendő egyéb tényezők

12. §

A biztosítástechnikai tartalékok számítása során a biztosító vagy a viszontbiztosító az 5-9. §-ban foglaltakon túl a következőket is figyelembe veszi:

a) a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek teljesítésével összefüggő összes felmerülő költséget,

b) az inflációt, beleértve a költségek és a kárigények inflációját,

c) a szerződésekből eredő összes kifizetést, beleértve a jövőbeni mérlegelésen alapuló nyereségrészesedést is, amelyeket a biztosító vagy viszontbiztosító várhatóan teljesít, függetlenül

TERVEZET

attól, hogy a teljesítést szerződés írja-e elő vagy sem, kivéve, ha e kifizetésekre a 19. § (2) bekezdése alkalmazandó.

13. §

(1) A biztosítástechnikai tartalékok számítása során a biztosító vagy a viszontbiztosító figyelembe veszi a biztosítási és a viszontbiztosítási szerződésekben foglalt pénzügyi garanciák és szerződéses opciók értékét.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító a szerződéses opciók – ideértve a biztosítás lejárat előtti törlését vagy visszavásárlását is – szerződők általi lehívásának valószínűségét valós, továbbá aktuális és hiteles információk alapján határozza meg.

(3) A feltevések kialakítása során a biztosító vagy a viszontbiztosító figyelembe veszi a pénzügyi és nem pénzügyi körülmények jövőbeni változásainak a szerződéses opciók lehívására gyakorolt hatását.

14. §

(1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a biztosítástechnikai tartalék számításánál köteles megfelelő mennyiségű és minőségű adatot használni. Ennek érdekében a biztosító belső folyamatokat és eljárásokat működtet.

(2) Ha egyedi körülményei miatt a biztosító vagy viszontbiztosító biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeinek egy csoportja vagy részcsoportha, vagy a viszontbiztosítási szerződésekből és különleges célú gazdasági egységekből eredő megtérüléseinek tekintetében nem rendelkezik megfelelő mennyiségű és minőségű adattal megbízható aktuáriusi módszerek alkalmazásához, akkor a legjobb becslés számításához megfelelő közelítés – beleértve a tételes tartalékképzést, mint megközelítést – alkalmazható.

15. §

(1) A biztosító vagy a viszontbiztosító köteles a legjobb becslés számítása során a számítás alapjául szolgáló feltevéseket, a feltételezett körülmények várható változásának megfelelő rendszerességgel, a tapasztalati adatokkal összehasonlítani.

(2) Amennyiben a tapasztalati adatok és a feltételezések között rendszeresen olyan eltérés figyelhető meg, amely a legjobb becslés értékét jelentősen befolyásolja, a biztosító vagy a viszontbiztosító módosítja az alkalmazott aktuáriusi módszereket, feltevéseket.

8. A biztosítástechnikai tartalékok szintjének ellenőrzése, felemelése

16. §

(1) A Felügyelet felszólítására a biztosító vagy a viszontbiztosító – a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényben meghatározott rendkívüli adatszolgáltatás keretében – igazolja a biztosítástechnikai tartalékai szintjének megfelelőségét, valamint az alkalmazott módszerek alkalmasságát és jelentőségét, továbbá a felhasznált – alapul szolgáló – statisztikai adatok megfelelőségét.

(2) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító biztosítástechnikai tartalékai nem felelnek meg az előírt feltételeknek a Felügyelet – a Bit. 287. § (1) bekezdés *l)* pont *lb)* alpontjában meghatározott intézkedésként – kötelezheti a biztosítót vagy a viszontbiztosítót a biztosítástechnikai tartalékok összegének az előírtaknak megfelelő szintre emelésére.

TERVEZET

II. Fejezet

A SZAVATOLÓTŐKE ÉS A TŐKESZÜKSÉGLET

9. A szavatolótőke és annak meghatározása

17. §

- (1) A biztosító és a viszontbiztosító szavatolótőkéje – a Bit. 99-100. §-ával összhangban – alapvető szavatolótőkéből és kiegészítő szavatolótőkéből áll.
- (2) Az alapvető szavatolótőke a következő elemekből áll:
- a)* az eszközöknek a forrásokat meghaladó többlete, amelyből a biztosító vagy viszontbiztosító levonja a saját részvényeinek összegét,
 - b)* alárendelt kölcsöntőke.
- (3) A kiegészítő szavatolótőke az alapvető szavatolótőkén kívüli azon tőkeelemekből áll, amelyek a veszteségek fedezésére felhasználhatók.
- (4) Kiegészítő szavatolótőkének minősül:
- a)* jegyzett, de be nem fizetett tőke,
 - b)* a biztosító vagy a viszontbiztosító – mint kedvezményezett – javára szóló okmányos meghitelezés és garanciaszerződés,
 - c)* az *a)* és *b)* pontba nem tartozó kötelezettségvállaláson alapuló, a biztosító vagy a viszontbiztosító javára szóló – bírósági eljárásban érvényesíthető – követelés.
- (5) Kölcsönös biztosító egyesület (a továbbiakban: egyesület) esetén a kiegészítő szavatolótőke a pótlólagos befizetési kötelezettségből eredő követelést is tartalmazhatja.
- (6) Amennyiben a kiegészítő szavatolótőke valamely eleme befizetésre vagy érvényesítésre kerül, azt a továbbiakban eszközként kell kezelni és ki kell vezetni a kiegészítő szavatolótőke elemei közül.

18. §

- (1) A kiegészítő szavatolótőke egyes elemei összegének a meghatározása prudens és valós feltevések alapján történik, továbbá figyelembe kell venni az adott tőkeelem veszteségelnyelő képességét.
- (2) Ha a kiegészítő szavatolótőke valamely eleme névértékkel rendelkezik és a névérték valósan tükrözi a tőkeelem veszteségelnyelő képességét, akkor ezen tőkeelem értéke megegyezik a névértékkel.
- (3) A kiegészítő szavatolótőke meghatározása során a Felügyelet előzetesen jóváhagyja
- a)* a kiegészítő szavatolótőke egyes elemeinek forintban meghatározott értékét vagy
 - b)* a kiegészítő szavatolótőke elemei értékének meghatározására szolgáló módszert.
- (4) A (3) bekezdés *b)* pontjában meghatározott – Felügyelet által jóváhagyott – módszerrel megállapított érték a Felügyelet által meghatározott időszakra érvényes.

19. §

- (1) A nyereségrészesedésből származó szavatolótőke felhalmozott nyereségnek tekintendő, amelyet a biztosító vagy viszontbiztosító nem bocsátott a szerződők és kedvezményezettek rendelkezésére.
- (2) A nyereségrészesedésből származó szavatolótőke nem tekinthető biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségnek, amennyiben megfelel a 21. § (1) bekezdés *a)* pontban meghatározott feltételeknek.

TERVEZET

10. A szavatolótőke besorolása

20. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatolótőke elemeit háromszintű rendszerbe sorolja be.
- (2) A biztosító vagy a viszontbiztosító a besorolást attól függően határozza meg, hogy az egyes tőkeelemek az alapvető szavatolótőke vagy a kiegészítő szavatolótőke részei-e, valamint attól, hogy mennyiben rendelkeznek a következő jellemzőkkel:
 - a) a tőkeelem rendelkezésre áll, vagy szükség esetén érvényesíthető a folyamatos működés, és a felszámolás során jelentkező veszteségek teljes fedezésére (állandó hozzáférés),
 - b) felszámolás esetén a tőkeelem teljes összege rendelkezésre áll a veszteségek fedezésére, és a tőkeelem kifizetésére addig nem kerülhet sor, amíg minden egyéb biztosítási szerződésből eredő kötelezettség nem teljesült (alárendelés).
- (3) Annak értékelésekor, hogy a szavatolótőke elem milyen mértékben rendelkezik, vagy a jövőben rendelkezni fog a (2) bekezdés a) és b) pontjában felsorolt jellemzőkkel, a biztosító vagy a viszontbiztosító a (4)–(7) bekezdésben foglaltakat veszi figyelembe.
- (4) A biztosító vagy a viszontbiztosító az értékeléskor figyelembe veszi az adott tőkeelemre vonatkozó időtartam feltételt. Ha az adott tőkeelem lejáratí idővel rendelkezik, a biztosító a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeinek időtartamához viszonyított relatív időtartamot (elegendő időtartam) veszi figyelembe.
- (5) A biztosító vagy a viszontbiztosító az értékeléskor figyelembe veszi, hogy a tőkeelem mentes-e a névleges összeg visszafizetését megkövetelő vagy ösztönző feltételektől (visszafizetést ösztönző feltételek hiánya).
- (6) A biztosító vagy a viszontbiztosító az értékeléskor figyelembe veszi, hogy a tőkeelem mentes-e megfizetendő díjaktól vagy költségektől (kötelező kezelési költségek hiánya).
- (7) A biztosító vagy a viszontbiztosító az értékeléskor figyelembe veszi, hogy a tőkeelem tehermentes-e (tehermentesség).

21. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító az alapvető szavatolótőke elemet
 - a) az első szintre sorolja be, ha az – a 20. § (3)–(7) bekezdésben meghatározottak figyelembevételével – rendelkezik a 20. § (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott jellemzőkkel,
 - b) második szintre sorolja be, ha az – a 20. § (3)–(7) bekezdésben meghatározottak figyelembevételével – rendelkezik a 20. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott jellemzőkkel.
- (2) A biztosító vagy a viszontbiztosító a kiegészítő szavatolótőke elemet a második szintre sorolja be, ha az – a 20. § (3)–(7) bekezdésben meghatározottak figyelembevételével – rendelkezik a 20. § (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott jellemzőkkel.
- (3) A biztosító vagy a viszontbiztosító az alapvető és a kiegészítő szavatolótőke elemet a harmadik szintre sorolja be, ha az (1) és (2) bekezdésben meghatározott követelményeknek nem felelnek meg.

22. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatolótőke elem besorolásakor figyelembe veszi a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 97. cikk (1) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében – a szavatolótőke elemek szintekre való besorolása céljából – meghatározott felsorolást.

TERVEZET

(2) Ha az adott szavatolótőke elem nem található az (1) bekezdésben meghatározott felsorolásban, azt a biztosító vagy a viszontbiztosító a 23. § rendelkezéseivel összhangban – a Felügyelet jóváhagyását követően – értékeli és sorolja be.

23. §

(1) Ha a 22. § (1) bekezdésben meghatározott felsorolást tartalmazó rendelet másként nem rendelkezik, a (2)–(4) bekezdés szerinti besorolást kell alkalmazni.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító az első szintre sorolja a 19. §-ban meghatározott nyereségrészesedésből származó szavatolótőkéket.

(3) A biztosító vagy a viszontbiztosító a második szintre sorolja a biztosítási hitelezők javára független letétkezelőnél letétben tartott, az Európai Unió valamely tagállamában (a továbbiakban: tagállam) engedélyezett hitelintézet által kibocsátott okmányos meghitelezést és garanciát.

(4) Az egyesület a második szintre sorolja a pótlólagos befizetéseket, ha a pótlólagos befizetés – a 20. § (3)–(7) bekezdésben meghatározottak figyelembevételével – rendelkezik a 20. § (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott jellemzőkkel.

11. A szavatolótőke elemeinek figyelembe vétele

24. §

(1) A szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés megállapítása során a második és a harmadik szinthez tartozó tőkeelemek figyelembe vehető összege mennyiségi korlátokhoz kötött az alábbi feltételek szerint:

a) az első szinthez tartozó tőkeelemek aránya a figyelembe vehető szavatolótőkén belül nagyobb, mint a figyelembe vehető szavatolótőke teljes összegének egyharmada,

b) a harmadik szinthez tartozó tőkeelemek figyelembe vehető összege aránya kisebb, mint a figyelembe vehető szavatolótőke teljes összegének egyharmada.

(2) A szavatolótőke-szükséglet fedezetére szolgáló szavatolótőke figyelembe vehető összege megegyezik az első szintű elemek összegének, a második szintű elemek figyelembe vehető összegének és a harmadik szintű elemek figyelembe vehető összegének együttes összegével.

(3) A minimális tőkeszükségletnek való megfelelés tekintetében a minimális tőkeszükséglet fedezeteként figyelembe vehető, második szinthez tartozó alapvető szavatolótőke elemek összege mennyiségi korlátokhoz kötött. E korlátok legalább azt biztosítják, hogy az első szinthez tartozó tőkeelemek aránya a figyelembe vehető alapvető szavatolótőkén belül nagyobb legyen, mint a figyelembe vehető alapvető szavatolótőke teljes összegének fele.

(4) A minimális tőkeszükséglet fedezetére szolgáló alapvető szavatolótőke figyelembe vehető összege megegyezik az első szintű elemek összegének és a második szintre besorolt alapvető szavatolótőke elemek figyelembe vehető összegének együttes összegével.

12. A szavatolótőke-szükséglet számítása

25. §

A biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatolótőke-szükségletet a 28-40. §-ban meghatározott standard formulával, vagy a 41-53. §-nak megfelelő teljes vagy részleges belső modell alkalmazásával számítja, a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 111. cikkében meghatározott tárgykörökben kiadott rendeletében megállapított szabályok figyelembevételével.

26. §

TERVEZET

- (1) A szavatolótőke-szükséglet számítás azon a feltételezésen alapul, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító folyamatosan végzi tevékenységét.
- (2) A biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatolótőke-szükséglet számítás során figyelembe veszi
 - a) az összes olyan számszerűsíthető kockázatot, amelynek a biztosító ki van téve,
 - b) a meglévő biztosítási állomány nem várt veszteségeit és a következő tizenkét hónapban várható új biztosítási állományt,
 - c) a kockázatsökkentési technikák hatását, feltéve, hogy az azok alkalmazásából eredő kockázatok tükröződnek a szavatolótőke-szükségletben.
- (3) A biztosító vagy a viszontbiztosító szavatolótőke-szüksége a biztosító alapvető szavatolótőkéjének egyéves időtávon mért 99,5 százalékos biztonsági szintű kockázatmentes értékének felel meg.
- (4) A biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatolótőke-szükséglet számítását legalább a következő kockázatokra végzi el:
 - a) nem-életbiztosítási kockázat,
 - b) életbiztosítási kockázat,
 - c) egészségbiztosítási kockázat,
 - d) piaci kockázat,
 - e) hitelkockázat,
 - f) működési kockázat, amelynek része a jogi kockázat, azonban nem képezi részét a stratégiai döntésekből eredő kockázat, valamint a hírnévkockázat.

27. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító évente legalább egyszer kiszámítja szavatolótőke-szükségletét, és a számítás eredményét a Bit. 268. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározottak szerint jelenti a Felügyeletnek.
- (2) A biztosító vagy a viszontbiztosító a Felügyelet részére utoljára bejelentett szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez elegendő, figyelembe vehető szavatolótőkét tart fenn.
- (3) A biztosító vagy a viszontbiztosító folyamatosan figyelemmel kíséri a figyelembe vehető szavatolótőke összegét és a szavatolótőke-szükségletet.
- (4) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen eltér az utoljára bejelentett szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, a biztosító vagy a viszontbiztosító harminc napon belül újraszámítja a szavatolótőke-szükségletet, és a Bit. 263. § (1) bekezdés j) pontjában meghatározottak szerint jelenti.
- (5) Ha a megalapozottan feltehető, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen módosult az (1) bekezdésben meghatározott jelentés megküldése óta, a Felügyelet – a Bit. 287. § (1) bekezdés l) pont lc) alpontja alapján – kötelezheti a biztosítót és a viszontbiztosítót a szavatolótőke-szükséglet újraszámítására.

13. Standard formula

28. §

A standard formula alapján számított szavatolótőke-szükséglet a következő elemek összege:

- a) a 29. §-ban meghatározott alapvető szavatolótőke-szükséglet,
- b) a működési kockázatra vonatkozóan a 37. § szerint meghatározott tőkekövetelmény,
- c) a biztosítástechnikai tartalékok és a halasztott adók 38. § szerint meghatározott veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítás.

TERVEZET

14. Alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása

29. §

(1) Az alapvető szavatolótőke-szükséglet az alábbi egyedi kockázati modulokból áll:

- a) nem-életbiztosítási kockázati modul,
- b) életbiztosítási kockázati modul,
- c) egészségbiztosítási kockázati modul,
- d) piaci kockázati modul,
- e) partner nemteljesítési kockázati modul.

(2) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontja alkalmazásában a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység abba a kockázati modulba sorolandó, amely leginkább megfelel az alapul szolgáló kockázatok biztosítástechnikai jellegének.

(3) Az alapvető szavatolótőke-szükségletet az (1) bekezdésben meghatározott egyedi kockázati modulok összesítésével az *1. melléklet* alapján kell kiszámítani, figyelembe véve a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 111. cikk (1) bekezdésében meghatározott tárgykörökben kiadott rendeletében megállapított szabályokat.

(4) Az (1) bekezdésben említett kockázati modulok mindegyikét egyéves időtávon mért 99,5 százalékos biztonsági szintű kockázatmentes érték alkalmazásával kell számolni. Szükség esetén az egyes kockázati modulok kialakításában figyelembe kell venni a diverzifikációs hatásokat.

(5) A kockázati modulok kialakítása és részletezése minden biztosító vagy viszontbiztosító számára azonos, mind az alapvető szavatolótőke-szükséglet, mind a 39. §-ban meghatározott egyszerűsített számítások tekintetében.

(6) Katasztrófakockázatok esetében az élet-, a nem-élet- és az egészségbiztosítási kockázati modul számításában földrajzilag meghatározott egyedi adatok is alkalmazhatók.

30. §

(1) Az élet-, a nem-élet- és az egészségbiztosítási kockázati modul számítása során a biztosító vagy a viszontbiztosító a standard formula rögzített felépítésén belül annak egyes mennyiségi adatait a rá jellemző egyedi mennyiségi adatokkal – a Felügyelet hozzájárulásával – helyettesítheti.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott mennyiségi adatokat a biztosító vagy a viszontbiztosító saját adatai vagy a tevékenységét közvetlenül érintő adatok alapján szabványosított módszerekkel számítja.

31. §

(1) A nem-életbiztosítási kockázati modul a nem-életbiztosítási kötelezettségekből eredő kockázatok tükrözi, összefüggésben az egyes viselt kockázati kitettségekkel és a biztosítási tevékenység végzésével kapcsolatos ügyviteli folyamatokkal.

(2) A nem-életbiztosítási kockázati modul számítása során a biztosító vagy a viszontbiztosító figyelembe veszi a meglévő biztosítási és viszontbiztosítási szerződésből eredő kötelezettségeit, valamint a következő tizenkét hónapban várható új szerződések eredményének bizonytalanságát.

(3) A biztosító vagy a viszontbiztosító az *1. melléklet* 2. pontjában meghatározottak figyelembevételével a nem-életbiztosítási kockázati modul összegét legalább a következő részmodulok tökekövetelményének aggregálásával számítja ki:

- a) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a biztosítási események bekövetkezése időbeliségének, gyakoriságának és súlyosságának, valamint a kárrendezés időbeliségének és összegszerűségének ingadozásából ered (nem-életbiztosítási díj- és tartalékkockázat),

TERVEZET

b) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a szélsőséges vagy rendkívüli eseményekkel kapcsolatos árazási és tartalékolási feltevések jelentős bizonytalanságából ered (nem-életbiztosítási katasztrófakockázat).

32. §

(1) Az életbiztosítási kockázati modul az életbiztosítási kötelezettségekből eredő kockázatokat tükrözi, összefüggésben az egyes viselt kockázati kitettségekkel és a biztosítási tevékenység végzésével kapcsolatos ügyviteli folyamatokkal.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító az *1. melléklet* 3. pontjában meghatározottak figyelembevételével az életbiztosítási kockázati modul összegét legalább a következő részmodulok tőkekövetelményének aggregálásával számítja ki:

a) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a halandóság szintjében, változása irányában vagy volatilitásában bekövetkező változásából ered, ahol a halandóság növekedése a biztosítási kötelezettségek értékének növekedéséhez vezet (halandósági kockázat),

b) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a halandóság szintjében, változásának irányában vagy volatilitásában bekövetkező változásából ered, ahol a halandóság csökkenése a biztosítási kötelezettségek értékének növekedéséhez vezet (hosszú élet kockázat),

c) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a rokkantsági, betegségi és morbiditási arányszámok szintjében, változásának irányában vagy volatilitásában bekövetkező változásokból ered (rokkantsági-betegségi kockázat),

d) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződések teljesítése során felmerült költségek szintjében, változásának irányában vagy volatilitásában bekövetkező változásokból ered (életbiztosítási költségkockázat),

e) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a járadék-felülvizsgálatok szintjében, változásának irányában vagy volatilitásában – a jogi környezetben vagy a biztosított egészségi állapotában beálló változások miatt – bekövetkező ingadozásokból ered (felülvizsgálati kockázat),

f) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a biztosítási szerződések törlési, megszüntetési, megújítások és visszavásárlások szintjében vagy volatilitásában bekövetkező változásokból ered (törlési kockázat),

g) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a szélsőséges vagy rendkívüli eseményekkel kapcsolatos árazási és tartalékolási feltételezések jelentős bizonytalanságából ered (életbiztosítási katasztrófakockázat).

33. §

(1) Az egészségbiztosítási kockázati modul az egészségbiztosítási kötelezettségek vállalásából eredő kockázatokat tükrözi, összefüggésben az egyes viselt kockázati kitettségekkel és a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység végzésével kapcsolatos ügyviteli folyamatokkal, függetlenül attól, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító az egészségbiztosítást az életbiztosításhoz hasonló vagy attól eltérő biztosítástechnikai alapon folytatja-e.

(2) A kockázati modul legalább a következő kockázatokat veszi figyelembe:

a) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződések teljesítése során felmerült költségek szintjében, változásának irányában vagy volatilitásában bekövetkező változásokból ered,

TERVEZET

- b) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a biztosítási események időpontjának, gyakoriságának és mértékének ingadozásából ered, valamint a kárrendezés időpontjának és a tartalékképzéskori időpontjában levő mértékének ingadozásából ered,
- c) a veszteség vagy a biztosítási kötelezettség értékében bekövetkező kedvezőtlen változás kockázata, amely a súlyos járványok kitörésével, valamint a kockázatoknak az ilyen szélsőséges körülmények közötti szokatlan halmozódásával kapcsolatos árazási és tartalékolási feltevések jelentős bizonytalanságából ered.

34. §

- (1) A piaci kockázati modul tükrözi a biztosító vagy viszontbiztosító eszközeinek és kötelezettségeinek értékét befolyásoló pénzügyi eszközök piaci árának szintjéből vagy volatilitásából eredő kockázatokat, valamint az eszközök és a kötelezettségek közötti szerkezeti egyenlőtlenséget, különös tekintettel azok átlagos futamidejére.
- (2) A biztosító vagy a viszontbiztosító az *1. melléklet* 4. pontjában meghatározottak figyelembevételével a piaci kockázati modul összegét legalább a következő részmodulok tőkekövetelményének aggregálásával számítja ki:
- a) az eszközök, források és pénzügyi eszközök értékének érzékenysége a hozamgörbe vagy a kamatlábak volatilitásának változására (kamatlábkockázat),
 - b) az eszközök, források és pénzügyi eszközök értékének érzékenysége a részvénytőkepiaci árak szintjének vagy volatilitásának változására (részvénytőkepiaci kockázat),
 - c) az eszközök, források és pénzügyi eszközök értékének érzékenysége az ingatlanpiaci árak szintjének vagy volatilitásának változására (ingatlanpiaci kockázat),
 - d) az eszközök, források és pénzügyi eszközök értékének érzékenysége a kockázatmentes hozamgörbe feletti kamatrések szintjének vagy volatilitásának változására (kamatréskockázat),
 - e) az eszközök, források és pénzügyi eszközök értékének érzékenysége a devizaárfolyamok szintjének vagy volatilitásának változására (devizaárfolyam-kockázat),
 - f) a biztosító vagy a viszontbiztosító további kockázatai, amelyek vagy az eszközportfólió diverzifikációjának hiányából, vagy egy értékpapír-kibocsátóval, illetve kapcsolt kibocsátók egy csoportjával szembeni nagyfokú partner nem-teljesítési kockázati kitettségből erednek (piaci kockázatkonzentráció).
- (3) A standard formulával összhangban számított részvénytőkepiaci kockázati részmodul tartalmazza a részvényárfolyam változásaiból eredő kockázat fedezésére alkalmazott részvényekre vonatkozó tőkekövetelmény megfelelő szimmetrikus kiigazítását.
- (4) A 29. § (4) bekezdésében meghatározottak alapján számított, a részvénytőkepiaci árak változásából eredő kockázatot tükröző előírt tőkekövetelmény szimmetrikus kiigazítása egy alkalmas részvényindex aktuális szintjének és ugyanezen index súlyozott mozgóátlagának függvényén alapul. A biztosító és a viszontbiztosító a súlyozott mozgóátlagot megfelelő időtartamot alapul véve számítja, amely azonos minden biztosító és a viszontbiztosító esetén.
- (5) A szimmetrikus kiigazítás nem eredményezhet olyan részvénytőkepiaci kockázati tőkekövetelményt, amely a standard tőkekövetelménynél több mint 10 százalékponttal alacsonyabb vagy több mint 10 százalékponttal magasabb.

15. Időtartam alapú részvénytőkepiaci kockázati részmodul

35. §

- (1) A Felügyelet engedélye szükséges azon életbiztosítók tevékenységéhez, amennyiben azok:

TERVEZET

a) a nyugdíjba vonulás elérésére vagy annak várható elérésére való hivatkozással nyújtanak nyugellátásokat, ahol az ezen ellátásokért fizetett biztosítási díjak adóból való levonása engedélyezett a szerződők számára, amennyiben

aa) valamennyi, az ezen üzletághoz kapcsolódó kötelezettséget és az azok fedezetéül szolgáló eszközöket a biztosító egyéb tevékenységeitől elkülönítetten kezeli és szervezi, az átruházás bármilyen lehetősége nélkül,

ab) a nyugdíjba vonulás elérésére vagy annak várható elérésére való hivatkozással nyújtott nyugellátási tevékenységeket a biztosítók csak abban a tagállamban végzik, amelyben a tevékenységet engedélyezték és

ac) a biztosítás ezen üzletágnak megfelelő kötelezettségeinek átlagos időtartama 12 évnél hosszabb.

(2) A szavatolótőke-szükséglet részvénytőke kockázati részmoduljának alkalmazása – amely a kockázatosított érték alkalmazásával egy meghatározott időszakra vetítve kalibrált részvénytőke kockázati részmodul – összhangban áll a biztosító tőkebefektetései jellemző tartási periódusával, a szerződőknek és a kedvezményezetteknek a 26. §-ban megállapítottal egyenértékű védelmet nyújtó biztonsági szinttel, amennyiben csak az (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában említett eszközök és források tekintetében használják. A szavatolótőke-szükséglet kiszámításakor ezen eszközöket és forrásokat teljes mértékben figyelembe kell venni a diverzifikációs hatások értékelésénél, a más tagállamokban élő szerződők és kedvezményezettek érdekeinek védelme sérelme nélkül.

(3) A Felügyelet jóváhagyásától függően az (1) bekezdés a) pontjában foglalt megközelítés csak abban az esetben alkalmazható, ha az érintett vállalkozás fizetőképessége és likviditása, valamint az eszköz- és forráskezeléssel kapcsolatos stratégiái, folyamatai és jelentéstételi eljárásai folyamatosan biztosítják, hogy az adott vállalkozás a tőkebefektetéseire jellemző tartási periódusával összhangban lévő időtartamra tartani képes a tőkebefektetéseket. A vállalkozásnak bizonyítani kell a Felügyelet felé, hogy e feltétel olyan biztonsági szinten teljesül, amely a szerződőknek és a kedvezményezetteknek a 26. § szerintivel egyenértékű védelmet nyújt.

(4) A biztosítók és viszontbiztosítók nem térhetnek vissza a 31-34. § és a 36. § szerinti alkalmazáshoz, kivéve kellően indokolt esetben, a Felügyelet jóváhagyásával.

36. §

A partner nemteljesítési kockázati modul tükrözi:

a) a biztosító vagy a viszontbiztosító szerződő feleinek és adósainak a következő tizenkét hónapon belüli váratlan nem-teljesítéséből vagy hitelképessége nem várt romlásából eredő lehetséges veszteségeket,

b) a kockázatsökkentési szerződéseket, így különösen a viszontbiztosítási megállapodásokat, az értékpapírosítást és a származtatott ügyleteket, a közvetítőkkal szembeni követeléseket, valamint a kamatrés-kockázati részmodulban nem szereplő egyéb hitelezési kitettségeket,

c) a biztosító vagy viszontbiztosító birtokában lévő, vagy részére tartott biztosítékokat vagy egyéb fedezeteket és az ezekhez kapcsolódó kockázatokat,

d) minden egyes partner esetében az érintett biztosítónak az adott féllel szembeni teljes partnerkockázati kitettségét, függetlenül a biztosítóval szembeni szerződéses kötelezettség jogi formájától.

16. Működési kockázat

37. §

(1) A működési kockázat tőkekövetelménye a működési kockázatokat tükrözi, amennyiben azokat a 29. § (2) bekezdésben meghatározott kockázati modulok egyébként nem tükrözik. A működési

TERVEZET

kockázat tőkekövetelményének számítása során figyelembe kell venni a 25. § (2) bekezdés *a)–b)* pontjában és (3) bekezdésében meghatározott szabályokat.

(2) Azon életbiztosítási szerződések esetén, ahol a befektetési kockázatot a szerződők viselik, a működési kockázat tőkekövetelményének számítása figyelembe veszi az ilyen biztosítási kötelezettségekkel kapcsolatban felmerülő éves költségeket.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott körbe nem tartozó biztosítási és viszontbiztosítási tevékenység működési kockázata tőkekövetelményének számításánál a biztosító vagy viszontbiztosító figyelembe veszi a tevékenység nagyságrendjét, a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek tekintetében megszolgált díjaik és biztosítástechnikai tartalékaik révén. A működési kockázatokra vonatkozó tőkekövetelmény ebben az esetben nem haladhatja meg a biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre vonatkozó alapvető szavatolótőke-szükséglet 30 %-át.

17. A biztosítástechnikai tartalékok és a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítás

38. §

(1) A 28. § (1) bekezdés *c)* pontjában említett, a biztosítástechnikai tartalékok és a halasztott adók veszteségelnyelő képessége miatti kiigazítás a váratlan veszteségeknek – a biztosítástechnikai tartalékok vagy a halasztott adók, illetve a kettő egyidejű csökkenése révén végbemenő – lehetséges kiigazítását tükrözi.

(2) A kiigazítás figyelembe veszi a biztosítási szerződések jövőbeni mérlegelésen alapuló nyereségrészesedéseinek kockázatcsökkentő hatását, amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító alá tudja támasztani, hogy az ilyen juttatások csökkentése a váratlan veszteségek fedezetére fordítható.

(3) E jövőbeni mérlegelésen alapuló nyereségrészesedések kockázatcsökkentő hatása nem lehet nagyobb, mint a vonatkozó biztosítástechnikai tartalékok és halasztott adók összege.

(4) A biztosító vagy viszontbiztosító a jövőbeni mérlegelésen alapuló nyereségrészesedések kedvezőtlen körülmények közötti értékét összehasonlítja a legjobb becslés alapfeltevései szerinti értékkel.

18. A standard formula egyszerűsítései

39. §

(1) A biztosító vagy a viszontbiztosító az egyedi részmodulok vagy a kockázati modulok esetében egyszerűsített számítást végezhet, ha az általa vállalt kockázatok jellege, nagyságrendje és összetettsége ezt indokolja, és amennyiben aránytalan lenne a standardizált számítás elvégzése.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító az egyszerűsített számításokat a 26. § (2) bekezdés *a)–b)* pontjában és (3) bekezdésében meghatározott szabályokkal összhangban végzi.

19. Jelentős eltérés a standard formula számításának alapjául szolgáló feltevésektől

40. §

(1) Ha a szavatolótőke-szükséglet számítását nem célszerű a 28–39. §-ban meghatározott szabályok szerint a standard formulának megfelelően végezni, mert az érintett biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen eltér a standard formula számításának alapjául szolgáló feltevésektől, a Felügyelet megkövetelheti az érintett biztosítótól vagy viszontbiztosítótól, hogy a standard formula sajátos paramétereit az élet-, a nem-élet- és az egészségbiztosítási kockázati modul számítása során a 30. §-ban meghatározottak szerint a rá jellemző sajátos paraméterekkel helyettesítse.

TERVEZET

(2) Ezen sajátos paramétereket úgy kell kiszámítani, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító megfeleljen a 26. § (2) bekezdés *a)–b)* pontjában és (3) bekezdésében meghatározott szabályoknak.

20. Teljes vagy részleges belső modellek

41. §

(1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatoló-szükséglet számításához – a Felügyelet engedélyével – teljes vagy részleges belső modellt használhat.

(2) A biztosító vagy a viszontbiztosító részleges belső modellt használhat az alábbiak közül egy vagy több elem számítására:

a) az alapvető szavatolótőke-szükséglet 29–33. §-ban és a 34. § (1) bekezdésben meghatározott egy vagy több kockázati modulja vagy részmodulja,

b) a 37. §-ban meghatározott működési kockázatokra vonatkozó tőkekövetelmény,

c) a 38. §-ban meghatározott kiigazítás.

(3) A részleges belső modell a (2) bekezdésben meghatározottak mellett a biztosító vagy a viszontbiztosító teljes üzleti tevékenységére, vagy csak egy vagy több főbb üzleti egységére is alkalmazható.

42. §

(1) A biztosító vagy a viszontbiztosító belső modelljének módosítására vonatkozó szabályzatot készít.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabályzatban kell meghatározni a belső modell módosításait.

(3) A Felügyelet engedélye szükséges

a) az (1) bekezdésben meghatározott szabályzat, valamint

b) a belső modell jelentős módosításához

a 55–56. §-nak megfelelően.

(4) A biztosító vagy a viszontbiztosító a belső modelljét a Felügyelet jóváhagyása nélkül módosíthatja, ha az nem tartozik a (3) bekezdés *b)* pontjában meghatározott körbe és a módosítás megfelel az (1) bekezdésben meghatározott szabályzatban foglalt rendelkezéseknek.

43. §

Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatoló-szükséglet számításához teljes vagy részleges belső modellt használ, csak kellően indokolt esetekben – a Felügyelet engedélyével – határozhatja meg a szavatolótőke-szükséglet egészét vagy bármely részét – a belső modell alkalmazása helyett – a standard formula alapján.

44. §

(1) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító – a belső modell alkalmazására vonatkozó felügyeleti jóváhagyást követően – már nem teljesíti a 46–52. §-ban meghatározott követelményeket, késelem nélkül tervet kell benyújtania a Felügyeletnek a megfeleléség ésszerű időn belüli helyreállítására, vagy bizonyítania kell, hogy a nem megfeleléség hatása elhanyagolható.

(2) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító elmulasztja az (1) bekezdésben említett terv végrehajtását, a Felügyelet a biztosítót és a viszontbiztosítót a szavatolótőke-szükséglet standard formula szerinti számítására kötelezheti.

TERVEZET

45. §

Ha egy biztosító vagy a viszontbiztosító kockázati profilja lényegesen eltér a standard formula számításának alapjául szolgáló feltevésektől, és ezért nem célszerű a szavatolótőke-szükségletet a standard formulával számítani, a Felügyelet kötelezheti az érintett biztosítót vagy a viszontbiztosítót, hogy a szavatolótőke-szükségletet, vagy annak lényeges kockázati moduljait belső modell alkalmazásával számítsa ki.

46. §

- (1) A belső modell használata a biztosító vagy a viszontbiztosító számára akkor indokolt, ha
- a)* a belső modellt széles körben használják és az fontos szerepet tölt be a Bit. 76–91. §-ában meghatározott irányítási rendszerben, így különösen:
 - aa)* a Bit. 85–87. §-ában előírt kockázatkezelési rendszerben és a döntéshozatali folyamatokban és
 - ab)* a Bit. 88. §-ában meghatározott saját kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszerben,
 - b)* a szavatolótőke-szükséglet belső modellel való számításának gyakorisága összhangban áll a belső modellek az *a)* pontban szereplő egyéb célokra való alkalmazásának gyakoriságával.
- (2) Az igazgatóság felelős a belső modell kialakításának és működésének folyamatos megfelelőségéért, valamint azért, hogy a belső modell mindenkor megfelelően tükrözze az érintett biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilját.

47. §

- (1) A belső modell számításának alapja a valószínűség-eloszlási előrejelzés számítás.
- (2) A valószínűség-eloszlási előrejelzés számítási módszereinek megfelelő, alkalmazható és valós aktuáriusi és statisztikai technikákon, módszereken kell alapulniuk és összhangban kell lenniük a biztosítástechnikai tartalékok számítási módszereivel.
- (3) A valószínűség-eloszlási előrejelzés számítási módszereinek időszerű és valós információkon, valamint a valóságnak megfelelő feltevéseken kell alapulniuk.
- (4) A biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak a valószínűség-eloszlási előrejelzés számításához használt adatsorokat évente legalább egyszer felül kell vizsgálnia.

48. §

- (1) A belső modellben felhasznált adatoknak pontosnak, teljesnek és helyesnek kell lenniük.
- (2) A választott számítási módszertől függetlenül a belső modell kockázat-rangsorolási képességének megfelelőnek kell lennie ahhoz, hogy biztosítsa a modell széles körű használatát, és fontos szerepét a biztosító vagy a viszontbiztosító irányítási rendszerében a 47. §-ban meghatározott követelményeknek megfelelően.
- (3) A belső modell minden olyan lényeges kockázatra kiterjed, amelynek a biztosító vagy a viszontbiztosító ki van téve, de legalább a 26. § (4) bekezdésében meghatározott kockázatokra.
- (4) A diverzifikációs hatások tekintetében a biztosító vagy a viszontbiztosító a belső modelljében figyelembe veheti a kockázati kategóriákon belüli és azok közötti korrelációs hatásokat, feltéve, ha a diverzifikációs hatások mérésére szolgáló rendszert a Felügyelet a belső modell engedélyezése során jóváhagyta.
- (5) A belső modellben pontosan értékelni kell a pénzügyi biztosítékokkal és szerződéses opciókkal kapcsolatos lényeges egyedi kockázatokat, továbbá fel kell mérni mind a szerződések opcióival kapcsolatos, mind a biztosító vagy a viszontbiztosító számára fenntartott szerződéses opciókkal kapcsolatos kockázatokat. E célból figyelembe kell venni azt a hatást, amelyet a pénzügyi és nem pénzügyi feltételek jövőbeli változásai gyakorolnak az opciók lehívására.

TERVEZET

- (6) A biztosító és a viszontbiztosító a belső modelljében teljes körűen figyelembe veheti a kockázatsökkentő technikák hatását, feltéve, ha a belső modellben megfelelően tükröződnek az azok használatából eredő kockázatok.
- (7) A biztosító vagy a viszontbiztosító belső modelljében figyelembe veheti azoknak a jövőbeli intézkedéseknek a hatását és az intézkedések megvalósíthatóságának az időigényét, amelyek meghozatala az adott körülmények között megalapozottan várható.
- (8) A biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak belső modelljében figyelembe kell vennie a biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződések alapján várhatóan teljesítendő összes kifizetést.

49. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a belső modell alkalmazásakor a 26. § (2) és (3) bekezdésében meghatározottaktól eltérő időszakot vagy kockázati mértéket is használhat, ha a belső modellel úgy határozza meg a szavatolótőke-szükségletet, hogy az az ügyfelek számára a 26. §-ban megállapítottal egyenértékű védelmet nyújtson.
- (2) A biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatolótőke-szükségletet közvetlenül a belső modellel meghatározott valószínűség-eloszlási előrejelzésből is levezetheti, a 26. § (3) bekezdésében meghatározott kockázatotott érték alkalmazásával.
- (3) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító a szavatolótőke-szükségletet nem tudja közvetlenül a belső modellel meghatározott valószínűség-eloszlási előrejelzésből levezetni, – a Felügyelet engedélyét követően – közelítéseket használhat, mindaddig, amíg bizonyítani tudja, hogy az ügyfelek számára a 26. §-ban megállapítottal egyenértékű védelmet nyújt.
- (4) A Felügyelet előírhatja a biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak, hogy a belső modelljét irányadó portfóliókon és külső adatokon alapuló feltevésekre támaszkodva számítsa újra annak érdekében, hogy ellenőrizze a belső modell számítását és módszertanának összhangját az általánosan elfogadott piaci gyakorlattal.

50. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító évente legalább egyszer megvizsgálja minden főbb üzleti egysége eredményének okait és forrásait.
- (2) Az (1) bekezdésben meghatározott vizsgálat során be kell mutatni, hogy a belső modellben alkalmazott kockázatok csoportosítása miként magyarázza az eredmény okait és forrásait.
- (3) A kockázati csoportosítás, valamint a veszteségek és nyereségek eredete tükrözi a biztosító vagy a viszontbiztosító kockázati profilját.

51. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító rendszeres modellérvényesítési ciklust működtet, amelynek része:
 - a) a belső modell teljesítményének figyelemmel kísérése,
 - b) annak vizsgálata, hogy a belső modell módszertana mindenkor megfelel-e a követelményeknek,
 - c) a belső modell eredményeinek múltbeli adatokkal való összevetése,
 - d) a belső modell hitelesítésére szolgáló statisztikai eljárások, és
 - e) a belső modell stabilitásának vizsgálata.
- (2) Az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott eljárások segítségével a biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak képesnek kell lennie arra, hogy bizonyítsa a Felügyeletnek a számított tőkekövetelmények megfelelőségét.
- (3) Az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott vizsgálat kiterjed különösen

TERVEZET

- a) arra, hogy a belső modell eredményei mennyire érzékenyek az alapul szolgáló feltevések változásaira, valamint
 - b) a belső modellben használt adatok pontosságának, teljességének és megfelelőségének értékelésére.
- (4) A biztosító vagy a viszontbiztosító az alkalmazott statisztikai módszereknek a valószínűség-eloszlási előrejelzés helyességét nemcsak a múltbeli veszteségekkel, hanem az azokkal kapcsolatos minden lényeges új adattal és információval összefüggésben is vizsgálja.

52. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító dokumentálja a belső modell felépítését, működésének részleteit és a belső modell 42. §-ban meghatározott jelentős változását.
- (2) A dokumentáció részletesen bemutatja a belső modell alapjául szolgáló elméletet, feltevéseket, matematikai és tapasztalati alapokat, valamint azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén a belső modell nem alkalmazható eredményesen.
- (3) A dokumentálás során figyelembe kell venni a 46–51. §-ban meghatározott előírásokat.

53. §

Harmadik féltől származó belső modell vagy adatok használata esetén a biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak a belső modell alkalmazása tekintetében meg kell felelni a 46–52. §-ban meghatározott követelményeknek.

III. Fejezet

A MINIMÁLIS TŐKESZÜKSÉGLET SZÁMÍTÁSA

54. §

- (1) A Bit. 101–102. §-ában meghatározott minimális tőkeszükségletet az alábbi változók vagy azok egy részének lineáris függvényeként kell kiszámítani:
- a) a biztosító vagy a viszontbiztosító biztosítástechnikai tartalékai,
 - b) a biztosító vagy a viszontbiztosító díjelőírása,
 - c) a biztosító vagy a viszontbiztosító biztosítási szerződéses kötelezettségei kockázatnak kitett összegei,
 - d) a halasztott adók, és
 - e) az igazgatási költségek.
- (2) A figyelembe vett változókat a viszontbiztosításra eső rész levonásával kell meghatározni.
- (3) A minimális tőkeszükséglet kiszámításához használt, az (1) bekezdésben meghatározott lineáris függvény számításának a biztosító vagy a viszontbiztosító alapvető szavatolótőkéje egyéves időtávon mért 85 százalékos biztonsági szintű kockázatmentes értéke felel meg.
- (4) A biztosító és a viszontbiztosító negyedévente legalább egyszer kiszámítja a minimális tőkeszükségletét, és a számítás eredményét – a Bit. 264. § (2) bekezdés e) pontjában meghatározottak szerint – jelenti a Felügyeletnek.
- (5) Ha a Bit. 102. § (1) bekezdésében meghatározott határérték valamelyike határozza meg egy biztosító vagy viszontbiztosító minimális tőkeszükségletét, ennek okairól a biztosító vagy a viszontbiztosító – a Bit. 263. § (1) bekezdés k) pontjában meghatározottak szerint – tájékoztatja a Felügyeletet.
- (6) A Bit. 102. § (1) bekezdésében meghatározott határérték kiszámítása céljából a biztosító nem köteles negyedévente kiszámítani a szavatolótőke-szükségletét.

TERVEZET

IV. Fejezet

A BIZTOSÍTÁSTECHNIKAI TARTALÉKOKKAL, A SZAVATOLÓTŐKÉVEL, A MINIMÁLIS TŐKESZÜKSÉGLETTEL ÉS A TÖBBLETTŐKE-KÖVETELMÉNNYEL KAPCSOLATOS FELÜGYELETI SZABÁLYOK

21. A belső modell engedélyezése

55. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító köteles csatolni a belső modell alkalmazásának az engedélyezése iránti kérelméhez mindazon dokumentumokat, amelyek alátámasztják, hogy a belső modell megfelel a 46–51. §-ban meghatározott követelményeknek.
- (2) Amennyiben a kérelem részleges belső modellre vonatkozik, a 46–51. §-ban meghatározott követelményeket a modell korlátozott alkalmazási köréhez kell igazítani.
- (3) A Felügyelet csak abban az esetben hagyja jóvá a kérelmet, ha meggyőződik arról, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító kockázatazonosítási, kockázatmérési, kockázatfelügyeleti, kockázatkezelési és kockázatjelentési rendszerei megfelelőek, különös tekintettel a belső modellekre vonatkozó, az (1) és (2) bekezdésben meghatározott követelményekre.
- (4) Ha a belső modell alkalmazását a Felügyelet már engedélyezte, az nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy a Felügyelet kötelezze a biztosítót vagy viszontbiztosítót, hogy a szavatolótőke-szükségletének standard formulával számított becslését is bocsássa rendelkezésére.

56. §

- (1) A Felügyelet az 55. § (3) bekezdésben meghatározott feltételeken túl akkor hagyhatja jóvá a részleges belső modellt, ha a modell teljesíti az 55. § (2) bekezdésben meghatározott követelményeket és a következő kiegészítő feltételeket:
 - a) a biztosító vagy a viszontbiztosító indokolja a modell korlátozott alkalmazási körét,
 - b) a részleges belső modellel számított szavatolótőke-szükséglet jobban illeszkedik a biztosító vagy a viszontbiztosító kockázati profiljához és megfelel a 25–27. §-ban meghatározott alapelveknek, és
 - c) kialakítása összhangban van az 25–27. §-ban meghatározott alapelvekkel, így a részleges belső modell teljes mértékben beilleszthető a szavatolótőke-szükséglet standard formulájába.
- (2) Amennyiben a biztosító vagy a viszontbiztosító részleges belső modellje egy meghatározott kockázati modul bizonyos részmoduljaira, vagy egy meghatározott kockázati modulhoz köthető üzleti egységeire, vagy mindkettőre csak részben terjed ki, a biztosító vagy a viszontbiztosító a Felügyelet felhívására a valós helyzetnek megfelelő átmeneti tervet készít és azt a Felügyeletnek benyújtja.
- (3) Az átmeneti terv meghatározza, hogy a biztosító vagy a viszontbiztosító miként terjessze ki a modell alkalmazási körét más részmodulokra vagy üzleti egységekre, annak érdekében, hogy a modell – a meghatározott kockázati modul tekintetében – a biztosító vagy a viszontbiztosító biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységének túlnyomó többségére kiterjedjen.

22. A kiegészítő szavatolótőke meghatározásával kapcsolatos engedélyezés

57. §

- (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító a kiegészítő szavatolótőke meghatározása során kérelemmel fordul a Felügyelethez

TERVEZET

a) a kiegészítő szavatolótőke egyes elemeinek forintban meghatározott értékének vagy

b) a kiegészítő szavatolótőke elemei értékének meghatározására szolgáló módszer

jóváhagyása érdekében.

(2) A Felügyelet a jóváhagyást a kiegészítő szavatolótőke minden egyes eleme esetén a következők értékelésére alapozza:

a) az érintett partnerek fizetőképessége és fizetési hajlandósága,

b) a tőkeelem hasznosíthatósága, figyelembe véve az adott elem jogi formáját, valamint a sikeres befizetést vagy lehívást esetleg gátoló körülményeket, és

c) a biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak a kiegészítő szavatolótőke ilyen elemeivel kapcsolatos múltbeli lehívásairól szóló információk, amennyiben ezen információk megbízhatóan felhasználható a jövőbeli lehívások várható eredményének értékeléséhez.

(3) A Felügyelet a szavatolótőke elem besorolásakor figyelembe veszi a szavatolótőke elemek szintekre való besorolására vonatkozó, a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 97. cikk (1) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított szabályokat.

(4) A felsoroláson kívüli szavatolótőke elem értékelésének és besorolásának engedélyezése során a biztosító vagy a viszontbiztosító a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 97. cikk (2) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított szabályok, a kiegészítő szavatolótőke engedélyezésre vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

23. A Felügyeleti felülvizsgálattal kapcsolatos részletszabályok

58. §

A Felügyelet a felügyeleti felülvizsgálat során a Bit. 275. § (3) bekezdés b) pontjához kapcsolódóan

a) a 4–16. §-ban meghatározott biztosítástechnikai tartalékok,

b) a 25–40. §-ban és az 54. §-ban meghatározott tőkekövetelmények,

c) a 17–24. §-ban meghatározott szavatolótőke minőségére és mennyiségére, és

d) amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító teljes vagy részleges belső modellt használ, a 41–53. §-ban meghatározott teljes és részleges belső modellekre vonatkozó követelményeknek való folyamatos megfelelést vizsgálja és értékeli.

24. A többlettőke-követelmény

59. §

(1) A Felügyelet többlettőke-követelményt írhat elő a biztosító vagy a viszontbiztosító számára, ha a felügyeleti eljárás során megállapítható, hogy

a) a biztosító vagy a viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen eltér a 28–40. §-ban meghatározottak szerinti standard formulával számított szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, és

aa) a belső modell alkalmazására vonatkozó, a 45. §-ban meghatározott intézkedés nem megfelelő, vagy hatástalan, vagy

ab) a 45. §-ban meghatározott intézkedés alapján a részleges vagy teljes belső modell kidolgozása folyamatban van,

b) a biztosító vagy a viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen eltér a 41–53. § szerinti belső modell vagy részleges belső modell alkalmazásával számított szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, mert egyes számszerűsíthető kockázatok nem megfelelően vették számításba és a megfelelő határidőn belül nem került sor a modellnek az adott kockázati profilhoz való kiigazítására,

TERVEZET

c) a biztosító vagy a viszontbiztosító irányítási rendszere jelentősen eltér a Bit. 77–92. §-ában meghatározott szabályoktól, és az eltérés gátolja a biztosítót abban, hogy képes legyen helyesen meghatározni, felmérni, figyelemmel kísérni, kezelni és jelenteni azokat a kockázatokat, amelyeknek ki van, vagy ki lehet téve, és más eszközök alkalmazása önmagában nem valószínű, hogy a megfelelő határidőn belül orvosolni tudná a hiányosságokat, és

d) a biztosító vagy a viszontbiztosító kockázati profilja jelentősen eltér a 9-10. §-ban meghatározott illeszkedési kiigazítás vagy a 11. §-ban meghatározott volatilitási kiigazítás alapjául szolgáló feltételezésektől.

(2) Az (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott esetben a többlettőke-követelményt oly módon kell kiszámítani, hogy az megfeleljen a 26. § (2)–(3) bekezdésében előírtaknak.

(3) Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott esetben a többlettőke-követelménynek arányosnak kell lennie az azon hiányosságokból adódó lényeges kockázatokkal, amelyek a többlettőke-követelmény előírás alapjául szolgáltak.

(4) Az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott esetben a többlettőke-követelménynek arányosnak kell lennie az illeszkedési kiigazítás vagy a volatilitási kiigazítás alapjául szolgáló feltételezések jelentős eltéréseiből adódó lényeges kockázatokkal.

(5) Az (1) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott esetekben a Felügyelet köteles olyan intézkedést hozni, amely alkalmas a többlettőke-követelmény előírás alapjául szolgáló hiányosságok megszüntetésére.

60. §

(1) A Felügyelet évente legalább egyszer ellenőrzi a biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak az 59. § (1) bekezdésében meghatározott többlettőke-követelmény előírása alapjául szolgáló hiányosságok megszüntetése érdekében tett intézkedéseit.

(2) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító a többlettőke-követelmény előírása alapjául szolgáló hiányosságot megszüntette, akkor a Felügyelet a többlettőke-követelményre vonatkozó előírását hatályon kívül helyezi.

(3) Az előírt többlettőke-követelményt is magában foglaló szavatolótőke-szükséglet a nem megfelelő szavatolótőke-szükséglet helyébe lép, azonban a szavatolótőke-szükséglet a kockázati ráhagyás kiszámítása céljából nem tartalmazhatja az 59. § (1) bekezdés c) pontjával összhangban előírt többlettőke-követelményt.

(4) A Felügyelet az e §-ban meghatározott szabályok alkalmazása során figyelembe veszi a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 37. cikk (8) bekezdésében meghatározott tárgykörben kiadott rendeletében megállapított szabályokat.

HARMADIK RÉSZ

A SZÁMVITELI BIZTOSÍTÁSTECHNIKAI TARTALÉKOKRA ÉS A KISBIZTOSÍTÓK SZAVATOLÓTŐKÉJÉRE, TŐKESZÜKSÉGLETÉRE VONATKOZÓ ELŐÍRÁSOK

25. A rész alkalmazási köre

61. §

(1) Ebben a részben meghatározott

a) szabályok a kisbiztosítók szavatolótőkéjének és számviteli biztosítástechnikai tartalékainak képzésére és számítására, a tőkeszükségletének számítására vonatkoznak; továbbá

TERVEZET

b) számviteli biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó szabályok a biztosítók éves beszámoló készítési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XI. 24.) Korm. rendelet szerinti éves beszámoló készítéséhez alkalmazandóak.

(2) A biztosítónak és a viszontbiztosítónak – ide nem értve a kisbiztosítót – a számviteli biztosítástechnikai tartalékok képzésére és számítására vonatkozó, e részben meghatározott szabályokat kizárólag az éves beszámoló elkészítéséhez kapcsolódóan kell alkalmazni, e szabályok alkalmazása nem keletkeztet a számviteli biztosítástechnikai tartalékok képzésére vonatkozó kötelezettséget.

V. Fejezet

A SZÁMVITELI BIZTOSÍTÁSTECHNIKAI TARTALÉKOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

26. A számviteli biztosítástechnikai tartalékok

62. §

Számviteli biztosítástechnikai tartaléknak minősülnek:

- a) a meg nem szolgáltat díjak tartaléka,
- b) a matematikai tartalékok, ezen belül
 - ba) az életbiztosítási díjtartalék,
 - bb) a betegségbiztosítási díjtartalék,
 - bc) a balesetbiztosítási járadéktartalék,
 - bd) a felelősségbiztosítási járadéktartalék,
- c) a függőkár tartalékok, ezen belül
 - ca) a bekövetkezett és bejelentett károk tartaléka (tétéles függőkár tartalék),
 - cb) a bekövetkezett, de még be nem jelentett károk tartaléka (IBNR),
- d) az eredménytől függő díjvisszatérítési tartalék,
- e) az eredménytől független díjvisszatérítési tartalék,
- f) a káringadozási tartalék,
- g) a törlési tartalék,
- h) a befektetési egységekhez kötött (unit-linked) életbiztosítások tartaléka,
- i) az egyéb biztosítástechnikai tartalékok.

27. A számviteli biztosítástechnikai tartalékok meghatározása

63. §

(1) A számviteli biztosítástechnikai tartalékot a biztosítónak olyan mértékben kell képeznie, hogy az a viszontbiztosításba nem adott kockázatokból származó kötelezettsége folyamatos és tartós teljesítésére – az ésszerűség és a biztosítási tevékenység tapasztalatai alapján – előreláthatóan fedezetet nyújtson. Az életbiztosításoknál – a tiszta kockázati életbiztosítások, illetve a haláleseti kockázatot is tartalmazó biztosítások kockázati részének kivételével – a számviteli biztosítástechnikai tartalékokat a viszontbiztosításba adott kockázatokra is meg kell képezni.

(2) A nem-életbiztosítási ág esetében a biztosítónak a bruttó számviteli biztosítástechnikai tartalékok legalább 2 %-át meg kell képeznie, függetlenül a viszontbiztosításba adott kockázat arányától, kivéve, ha a viszontbiztosítást tagállamban székhellyel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító nyújtja.

(3) Együttbiztosítás esetén a számviteli biztosítástechnikai tartalékokat az együttbiztosításban részt vevők kockázatvállalásukból eredő kötelezettségeiknek megfelelő mértékben képezik.

TERVEZET

64. §

- (1) A számviteli biztosítástechnikai tartalékokat ágazatonként kell a mérleg fordulónapjával képezni, és év végére a tartalékok várható értékének eszközfedezetét az előre látható kötelezettségeket figyelembe véve meg kell teremteni, és biztosítani kell.
- (2) A biztosító köteles az életbiztosítások esetében a számviteli biztosítástechnikai tartalékok képzésénél alkalmazott elvek és módszerek megismerését – az ügyfél kérésére – lehetővé tenni.

65. §

- (1) A biztosító a számviteli biztosítástechnikai tartalék számítási módját és a felhasznált adatokat köteles egyértelműen dokumentálni. A számviteli biztosítástechnikai tartalékok képzési szabályait a biztosító által készített tartalékolási szabályzat tartalmazza.
- (2) A számviteli biztosítástechnikai tartalékoknak a tárgyévet követő években a legfrissebb információk alapján történő, nem visszamenőleges hatályú képzése minősül a számviteli biztosítástechnikai tartalékok helyesbítésének.
- (3) Ahol e rendelet a tartalék egyedi képzését írja elő, ott a megképzett tartalékot egyedi azonosításra alkalmas módon archiválni kell.

66. §

- (1) Az 62. § *a)* pontjában meghatározott meg nem szolgáltat díjak tartaléka a tárgyév, illetve az azt megelőző évek folyamán előírt díjakból képzett tartalék, amely a díjfizetés alapját képező biztosítási szerződésekből származó, tárgyévet követő év(ek) kötelezettségeinek fedezetére szolgál.
- (2) A meg nem szolgáltat díjak tartalékát – a (3) és (4) bekezdés kivételével – a biztosító által művelt valamennyi ágazatra meg kell képezni.
- (3) A 60 napot meg nem haladó tartamú szerződések díját – ha a díjat a biztosítási időszak tartamának egészére egy összegben befizetik a szerződés megkötésekor – a befizetés évében lehet elszámolni. Ebben az esetben a díjból nem kell meg nem szolgáltat díjak tartalékát képezni.
- (4) Élet- és betegségbiztosítások esetében a meg nem szolgáltat díjak tartalékát legfeljebb a tárgyév előírt díjaiból lehet képezni. Azon szerződések esetében, amelyekre a biztosító élet- vagy betegségbiztosítási díjtartalékot képez, a meg nem szolgáltat díjak tartalékát – a biztosító döntésétől függően – a matematikai tartalékon belül is képezheti. Ez esetben ezen szerződések után meg nem szolgáltat díjak tartaléka nem képezhető.
- (5) A meg nem szolgáltat díjak tartalékának megállapítása a díjelőírás elszámolásával egyidejűleg, de legkésőbb a tárgyév mérleg fordulónapján, a tárgyévet és az azt követő éve(ke)t megillető díjrész különválasztásával történik.
- (6) A meg nem szolgáltat díjak tartalékát a tárgyév mérleg fordulónapjával – a (7) bekezdésben foglaltak kivételével – szerződésenként egyedileg kell megállapítani és megképezni a következőképpen:
 - a)* a díjelőírás összegét időarányosan, illetve – indokolt esetben – a terméktervben foglaltak szerint kell megosztani a tárgyév és az azt követő időszakok között,
 - b)* viszontbiztosításnál
 - ba)* arányos viszontbiztosítási szerződés esetén a közvetlen biztosító a teljes díjelőírást alapul véve elvégzi az *a)* pont szerinti díjmegosztást a tárgyév és az azt követő időszakok között, majd az így számított meg nem szolgáltat díjból a viszontbiztosítási hányad arányában határozza meg a biztosításra és a viszontbiztosításra jutó meg nem szolgáltat díjak tartalékának összegét,

TERVEZET

bb) nem arányos viszontbiztosítási szerződés esetén a biztosító a meg nem szolgáltat díjból a viszontbiztosítás sajátosságainak függvényében határozza meg a biztosításra, illetve a viszontbiztosításra jutó meg nem szolgáltat díjak tartalékának összegét.

(7) A meg nem szolgáltat díjak tartaléka közelítő módszerrel is megállapítható, ha az egyedi számítás az adott esetben nem, vagy csak aránytalanul nagy költséggel alkalmazható és a közelítő módszerrel számított tartalék az egyedileg számított tartalékot jól közelíti. A közelítő módszer alkalmazásánál figyelembe kell venni a szerződések időtartamát és a díjfizetés gyakoriságát.

67. §

(1) A matematikai tartalékok azokat az 62. § *b)* pontjában felsorolt tartalékokat foglalják magukban, amelyeket a terméktervben rögzített biztosításmatematikai elvek és módszerek szerint kell meghatározni és képezni.

(2) A matematikai tartalékokat a szerződésből eredő jövőbeni kiadások és jövőbeni bevételek tartalékképzés időpontjára a technikai kamatlábak felhasználásával számított várható jelenértékeinek különbözeteként (prospektív módszer) kell meghatározni és képezni. A prospektív módszertől eltérő egyéb módszer csak akkor alkalmazható, ha a prospektív módszerrel történő meghatározás nem lehetséges, vagy alkalmazása aránytalanul nagy költséggel jár, és az egyéb módszerrel számított tartalék jól közelíti a prospektív módszerrel meghatározott összeget.

(3) A matematikai tartalékot a (2) bekezdésben foglaltakat alapul véve a terméktervben, vagy a terméktervvel nem rendelkező egyedi szerződés tartalékolási leírásában rögzített tartalékszámítási elvek és képletek szerint – a kollektív díjtartalékkal rendelkező csoportos biztosítások kivételével – egyénenként kell kiszámítani, és a mérleg fordulónapján érvényben lévő szerződésekre, valamint járadékjogosultakra vonatkozóan kell képezni. A képzés, illetve a képzés módosításának indokoltságát bizonylatokkal, számításokkal, illetve egyéb módon kell alátámasztani.

(4) A viszontbiztosításba vett és az együttbiztosítással vállalt kockázat fedezetére szolgáló matematikai tartalékot

a) az élet- és betegségbiztosításoknál a kockázatvállalásból eredő kötelezettségeknek megfelelő mértékben,

b) más ágazatoknál az elsődleges biztosítók által megadott tartalék alapján kell kiszámítani és képezni.

(5) A viszontbiztosításba adott állománynál a viszontbiztosítók részesedését a viszontbiztosítási szerződések alapján kell számba venni.

(6) A matematikai tartalék számításánál a biztosítási esemény kockázati tényezőin túl figyelembe kell venni:

a) a garantált szolgáltatások, illetve kifizetések értékét (beleértve a garantált visszavásárlás értékét is),

b) a garantált hozamokat,

c) a kötvénytulajdonosok számára biztosított opciókat (beleértve a díjmentes leszállítás opcióját is),

d) a szerződéssel összefüggő, jövőbeni várható költségeket, valamint a folyamatos díjfizetés esetén a díjfizetés időtartamára megosztott szerzési költségeket, és

e) a tartalékok befektetésének várható hozamát.

68. §

(1) Az 62. § *b)* pont *ba)* alpontjában meghatározott életbiztosítási díjtartalék az életbiztosítási szerződésekből eredő – más számviteli biztosítástechnikai tartalékokkal nem fedezett – kötelezettségek fedezetére szolgál.

(2) A szerződés életbiztosítási díjtartalékát a szerződés összes kockázatára együttesen és kockázati részekre bontottan is meg lehet képezni.

TERVEZET

(3) Az életbiztosítási szerződés megkötésekor a biztosító köteles egyértelműen meghatározni a szerződés teljes tartamára az életbiztosítási díjtartalék és annak esetleges megbontása számítási módját és paramétereit. A szerződés tartama alatt a díjtartalék számítási módja és paramétere legfeljebb akkor változtathatók, ha a szerződő (biztosított, kedvezményezett) nem kerül hátrányosabb helyzetbe.

(4) Az életbiztosítási tartalék képzésénél egyértelműen rögzíteni kell, hogy a képzésnél milyen módon vették figyelembe a felmerülő szerzési költségeket.

69. §

(1) Az 62. § *b)* pont *bb)* alpontjában meghatározott betegségbiztosítási díjtartalék a betegségbiztosítási szerződésekből eredő –más számviteli biztosítástechnikai tartalékokkal nem fedezett – kötelezettségek fedezetére szolgál.

(2) A szerződés betegségbiztosítási díjtartalékát a szerződés összes kockázatára együttesen és kockázati részekre bontottan is meg lehet képezni.

(3) A betegségbiztosítási szerződés megkötésekor a biztosító köteles egyértelműen meghatározni a szerződés teljes tartamára a betegségbiztosítási díjtartalék és esetleges megbontása számítási módját és paramétereit. A szerződés tartama alatt a díjtartalék számítási módja és paramétere legfeljebb akkor változtathatók, ha a szerződő (biztosított, kedvezményezett) nem kerül hátrányosabb helyzetbe.

70. §

(1) Az 62. § *b)* pont *bc)* alpontjában meghatározott baleset-biztosítási járadéktartalék a járadékfizetési kötelezettséget is tartalmazó baleset-biztosításoknál a biztosítási esemény miatt fellépő járadékfizetési kötelezettség és az azzal kapcsolatos költségek fedezetére szolgál.

(2) A tartalékot úgy kell megállapítani, hogy a tartalék a befektetéséből származó hozamával együtt várhatóan fedezze a járadék-kifizetéseket és az ahhoz kapcsolódó költségeket.

(3) A baleset-biztosítási járadéktartalékot a megállapított járadékok és a várható – járadék-kifizetéssel kapcsolatos – költségek alapján járadékosonként egyedileg kell meghatározni, és a megállapítást követő legközelebbi mérleg fordulónapon kell megképezni. Ha a károsult, illetve a biztosított több jogcímen is jogosult járadékra, és a mérleg fordulónapján még nem minden járadékfajta került véglegesen megállapításra, akkor a még meg nem állapított járadékjogcímekre továbbra is függőkár tartalékot kell képezni.

71. §

(1) Az 62. § *b)* pont *bd)* alpontjában meghatározott felelősségbiztosítási járadéktartalék a felelősségbiztosításból eredő járadékfizetési kötelezettségek és az azzal kapcsolatos költségek fedezetére szolgál.

(2) A tartalékot úgy kell megállapítani, hogy a tartalék a befektetéséből származó hozamával együtt várhatóan fedezze a járadék-kifizetéseket és az ahhoz kapcsolódó költségeket.

(3) A felelősségbiztosítási járadéktartalékot a megállapított járadékok és a várható – járadék-kifizetéssel kapcsolatos – költségek alapján járadékosonként egyedileg kell meghatározni, és a megállapítást követő legközelebbi mérleg fordulónapon kell megképezni. Ha a károsult, illetve biztosított több jogcímen is jogosult járadékra és a mérleg fordulónapján még nem minden járadékfajta került véglegesen megállapításra, akkor a még meg nem állapított járadékjogcímekre továbbra is függőkár tartalékot kell képezni.

72. §

TERVEZET

(1) Az 62. § c) pont *ca)* alpontjában meghatározott bekövetkezett és bejelentett károk tartaléka (tételes függőkár tartalék) a mérleg fordulónapjáig bekövetkezett és bejelentett, de még nem vagy csak részben rendezett károk, biztosítási események miatti kifizetések és ezek költségeinek fedezetére szolgál.

(2) A tételes függőkár tartalékot a mérleg fordulónapján, a tárgyévben bekövetkezett káreseményekre úgy kell megállapítani és képezni, hogy az szerződésenként, egyedileg fedezetet nyújtson a várhatóan felmerülő kárkifizetési ráfordításokra, valamint (ha az adott biztosítási ágazatban a biztosító járadékfizetésre kötelezett) a még meg nem állapított, fizetendő járadékokra, továbbá a (4) bekezdés szerint megállapított kárrendezési költségekre és a járadékok folyósításával kapcsolatban várhatóan felmerülő igazgatási költségekre.

(3) A tárgyévet megelőző években megállapított tételes függőkár fedezetére szolgáló tartalékot a tárgyévi mérleg fordulónapján – a befolyásoló tényezők alakulását figyelembe véve – egyedileg felül kell vizsgálni, és az egyedi függőkár tartalékok összegét az értékeléssel megállapított tartalék összegére kell helyesbíteni. A képzés indokoltságát bizonylatokkal, számításokkal, illetve egyéb módon kell alátámasztani. A tételes függőkár tartalékoknak a bekövetkezés és a bejelentés időpontját is nyilván kell tartani.

(4) A (2) bekezdés szerinti kárrendezési és igazgatási költségek fedezetére a függőkár tartalékon belül képzett összeg megállapításakor a tárgyévben felmerült kárrendezési költségeknek a kárkifizetéshez viszonyított arányát, az igazgatási költségek megállapításánál pedig a tárgyévben a járadékfizetéssel kapcsolatban felmerült igazgatási költségeknek a járadékfizetésekhez viszonyított arányát kell alkalmazni. Az arányoktól való eltérést külön indokolni kell.

(5) A tárgyévet megelőző években bekövetkezett, a bekövetkezés évében be nem jelentett, de a tárgyév mérleg fordulónapjáig bejelentett káresemények (késői károk) ismertté válásakor a tételes függőkár tartalékon belül – a bekövetkezés éve szerinti részletezésben – elkülönítetten kell nyilvántartani az azok fedezetére szolgáló, a (2) bekezdés szerinti függőkár tartalékot.

(6) A tételes függőkár tartalék összegének meghatározásánál csökkentő tényezőként kell figyelembe venni a szerződésenként (káreseményenként) nagy valószínűséggel érvényesíthető visszkereset vagy kármegosztás várható összegét.

(7) Az előreláthatólag járadékfizetéssel járó káreseményeknél egyedileg kell becsülni a járadék és az ehhez kapcsolódó költségek várható tőkeértékét, amely a járadék megállapításáig a tételes függőkár tartalékban marad. Az adott szerződéshez (káreseményhez) kapcsolódó járadék összegének megállapítását követő mérleg fordulónapokon e szerződés (káresemény) vonatkozásában csak az esetlegesen várható járadéknövekedésekre és az egyéb várható, nem járadék jellegű kárkifizetésekre, valamint ezek költségeire lehet tételes függőkár tartalékot képezni.

73. §

(1) Az 62. § c) pont *cb)* alpontjában meghatározott bekövetkezett, de még be nem jelentett károk tartaléka (a továbbiakban: IBNR tartalék) a mérleg fordulónapjáig bekövetkezett vagy okozott, de még be nem jelentett késői károk, biztosítási események miatti kifizetések és azok várható költségének fedezetére szolgál.

(2) Az IBNR tartalékot a tárgyév mérleg fordulónapján a következőképpen kell meghatározni és képezni:

a) olyan új termék vagy egyedi szerződés esetében, amelyet a biztosító még nem művel három éve, és amelyre az ágazat többi biztosításától elkülönítetten kíván IBNR tartalékot képezni, azt a tárgyévben a termék tárgyévi megszolgált díjának maximum 6%-ának erejéig teheti. Magas káralakulású vagy erőteljesen fejlődő állomány esetén a biztosító ettől magasabb mértékű IBNR tartalékot is képezhet. Ennek indokoltságát számításokkal kell alátámasztani,

TERVEZET

b) az a) ponthoz nem tartozó szerződések kárait az IBNR tartalék szükségletet az elmúlt évek tapasztalati adataira építve olyan statisztikai módszerrel kell megállapítani, melynél a károk kifizetési háromszögeinek adatait fel kell használni.

(3) A konkrét késői károk ismertetésekor a káreseményre tételes függőkár tartalékot kell képezni. Az ilyen káreseményeket a tételes függőkár tartalékban belül elkülönítetten kell nyilvántartani.

(4) A tárgyév mérleg fordulónapján az IBNR tartalékot a tárgyév mérleg fordulónapjával a szükséges szintre kell módosítani.

(5) A biztosítónak gyűjtenie kell a károk bekövetkezésének, okozásának, illetve bejelentésének időpontjait, valamint ezen túlmenően külön kell gyűjtenie az egyes évekre vonatkozóan a mérleg fordulónapjáig bekövetkezett, de be nem jelentett késői károk statisztikáit.

74. §

(1) Az 62. § d) pontjában meghatározott eredménytől függő díjvisszatérítési tartalék a biztosítási feltételek alapján a biztosítottat (szerződőt, kedvezményezettet) a biztosító tárgyevi, illetve a tárgyévet megelőző évi eredményéből megillető díjvisszatérítés fedezetére szolgál. A visszajuttatás módját (visszafizetés, díjjóváírás, többletszolgáltatás) a biztosítási szerződési feltételek határozzák meg. Egyesület esetében ezt meghatározhatja az egyesület alapszabálya is.

(2) A (3) bekezdés szerint az életbiztosítási ágban a matematikai tartalékok hozamából a biztosítottaknak visszajuttatandó, de ki nem fizetett, vagy még oda nem ígért (meghirdetett) részt a tárgyév mérleg fordulónapján az eredménytől függő díjvisszatérítési tartalékba kell helyezni. Az eredménytől függő díjvisszatérítési tartalékba helyezés önmagában nem minősül a többlethozam visszajuttatásának.

(3) A többlethozam visszajuttatást a biztosító elkülönítetten köteles kezelni és kimutatni.

(4) A fel nem használt eredménytől függő díjvisszatérítési tartalékot nem lehet felszabadítani, annak összege mindaddig a tartalékban marad, amíg a biztosítottaknak (szerződőknek, kedvezményezetteknek) véglegesen vissza nem juttatják.

(5) A 2016. január 1-jét megelőzően kötött életbiztosítási szerződések többlethozam-visszajuttatása vonatkozásában a Bit. 452. §-a alkalmazandó.

75. §

(1) Az 62. § e) pontjában meghatározott eredménytől független díjvisszatérítési tartalék a biztosítási feltételek szerint – így különösen kármentesség, alacsony káralakulás miatt – a biztosítottaknak (szerződőknek, kedvezményezetteknek) történő díjvisszatérítés fedezetére szolgál.

(2) Az eredménytől független díjvisszatérítési tartalék meghatározásának szabályait a biztosítási feltételekkel összhangban a termékterv tartalmazza.

(3) Az eredménytől független díjvisszatérítési tartalékot a tárgyév mérleg fordulónapján az érvényben levő szerződések alapján kell megképezni. Ha valamely szerződésnél a mérleg fordulónapján a díjvisszatérítés feltételei fennállnak, abban az esetben tartalékként a várható éves díjvisszatérítési összeg időarányos részét kell megképezni.

(4) Ha a biztosítási szerződés a többéves kármentesség esetére növekvő mértékű díjvisszatérítést tartalmaz, akkor a díjvisszatérítési tartalék megállapításánál azt is figyelembe kell venni, hogy az ügyfelet kedvező káralakulás esetén magasabb díjvisszatérítés illeti meg.

(5) A tárgyévben képzett eredménytől független díjvisszatérítési tartalékot a díjcsökkentés, díjvisszatérítés vagy többletszolgáltatás formájában történő visszajuttatáskor fel kell használni, a tartalék fennmaradó részét pedig legkésőbb a tárgyévet követő év mérleg fordulónapján a szükséges szintre kell módosítani.

TERVEZET

76. §

- (1) Az 62. § f) pontjában meghatározott káringadozási tartalék egy-egy ágazat évenkénti kárfizetéseinek kiegyenlítésére szolgál.
- (2) A káringadozási tartalékot akkor lehet feltölteni, ha az ágazat elkülönített eredményelszámolásában a – káringadozási tartalék figyelembevétele nélkül megállapított – biztosítástechnikai eredmény pozitív előjelű.
- (3) A tárgyévi káringadozási tartalékfeltöltés maximális mértéke a mérleg fordulónapján az adott ágazat díjelőírása és az adott ágazatra felmerült ráfordítások különbözetének
 - a) mezőgazdasági elemi károkra kötött biztosítások, hitel- és kezési biztosítások esetében 100%-a,
 - b) egyéb biztosításoknál 40%-a.Az adott tárgyévben feltöltés csak akkor és olyan mértékben alkalmazható, ha a megképzett összesített tartalék a tárgyévi feltöltéssel együtt nem haladja meg ezen biztosítások tárgyévi díjelőírásának ötszörösét.
- (4) A káringadozási tartalékot a tárgyévben a mérleg fordulónapján fel kell használni, ha az adott ágazat biztosítástechnikai eredménye negatív előjelű. A felhasználás mértéke a biztosítástechnikai veszteség mértéke, de legfeljebb a káringadozási tartalék összege.
- (5) Az ágazat műveléséből adódó kötelezettség megszűnésekor a tartalékot fel kell szabadítani.
- (6) A biztosító köteles a károk alakulásáról szóló statisztikát megőrizni.

77. §

- (1) Az 62. § g) pontjában meghatározott törlési tartalék a biztosítónak a befolyt díjbevételeiből a kockázat megszűnése, mérséklése, illetve átmeneti szüneteltetése miatti jogos díjvisszatérítéseknek, valamint az előírt díjkövetelések fenti okokból helyesbítendő összegének és az előírt díjkövetelések díj nemfizetés miatt várhatóan törlésre kerülő részének fedezetére szolgál.
- (2) A törlési tartalékot a tárgyév mérleg fordulónapjával kell megképezni. A törlési tartalék szükséglet megállapításakor figyelembe kell venni a megelőző években az (1) bekezdésben meghatározott okok miatt visszatérített díjbevételek, a csökkentett, illetve törölt díjelőírások, valamint a tárgyévi mérleg fordulónapján fennálló hátralékos díjkövetelések várhatóan törlésre kerülő részének együttes összegét.
- (3) A tárgyévet megelőző évben képzett törlési tartalékot a tárgyévi mérleg fordulónapján teljes összegében fel kell használni.

78. §

- (1) Az 62. § h) pontjában meghatározott befektetési egységekhez kötött (unit-linked) életbiztosítások tartaléka az eszközalap(ok) szerződők számára kimutatott nettó eszközértékének a vonatkozó biztosítási terméktervben meghatározott, a felmerülő költségek fedezetére elvont eszközökkel csökkentett része.
- (2) Az eszközalapban lévő befektetési eszközök értékelésének irányadó szabálya, hogy a befektetési eszközt azon a piacon kialakult piaci záróáron kell értékelni, melyen az adott befektetési eszköz forgalmának legnagyobb része megvalósul. Az eszközalap nettó eszközértékét a portfólióban lévő eszközök lehető legfrissebb árfolyam-információkat tükröző értékének alapulvételével kell kiszámítani. Ha az eszköz ritka kereskedése miatt (pl. ingatlan) annak piaci értékéről friss információ nem áll rendelkezésre, akkor az értéket könyvvizsgáló becslése alapján kell megállapítani.
- (3) A befektetési egységekhez kötött (unit-linked) életbiztosítások tartalékán belül a különböző eszközalapokhoz tartozó tartalékokat egymástól és a matematikai tartalékoktól elkülönítetten kell kezelni és nyilvántartani.

TERVEZET

79. §

(1) A várható veszteségek tartaléka – mely az 62. § i) pontjában meghatározott egyéb biztosítástechnikai tartalék egyik elkülönített fajtája – az egy vagy több biztosítási termék saját vagy viszontbiztosításba vett művelése során az olyan nagy valószínűséggel bekövetkező, jövőbeni veszteség fedezetére szolgál, amelyet a fennálló szerződési kötelezettségek miatt nem, vagy csak a későbbi időszakban lehet megszüntetni.

(2) A várható veszteség nagyságrendjét a termékek díjkalkulációját is figyelembe véve olyan kalkulációval kell megállapítani, amely

a) az adott biztosítási termék művelésének legalább 2 évi adatai alapján készített elkülönített eredményelszámolást, és

b) az adott szerződések érvényességéig várható veszteség- és költségáfordításokat veszi alapul.

(3) A tartalékot évente a mérleg fordulónapján, a mérlegkészítés időpontjáig rendelkezésre álló információkat figyelembe véve, más számviteli biztosítástechnikai tartalékokban rendelkezésre álló fedezet beszámításával kell megállapítani. A tartalék az e fedezetet meghaladó várható veszteségek összegével egyenlő.

(4) A várható veszteség kiszámításánál nem szabad figyelembe venni az érdekmúlás vagy egyéb okok miatt megszűnő szerződések hatásait, amelyekre törlési tartalékot képeztek.

(5) A tartalék megállapításánál alkalmazott feltételeket és módszertant – a díjelőírást, a meg nem szolgáltat díjak tartalékát, a kárfizetések (kárgyakoriság, átlagkár) alakulását, a függőkár tartalék és a káringadozási tartalék nagyságát, a költségtényezőket, a passzív viszontbiztosítás hatását és a termék tárgyévi eredményelszámolását – az éves beszámoló üzleti jelentésében be kell mutatni.

(6) A tárgyévet megelőző évben képzett várható veszteségek tartalékát a tárgyév mérleg fordulónapjával a szükséges szintre kell módosítani.

80. §

A hitel- és kezesi biztosítást végző biztosító megképezi a kockázat terjedelmével arányosan a hitel- és kezesi biztosítások külön tartalékát a 62. § i) pontjában meghatározott egyéb biztosítástechnikai tartalék egyik elkülönített fajtájaként.

81. §

(1) A hitel- és kezesi biztosítások tartalékának – a káringadozási tartalék kivételével – tárgyévi feltöltése legfeljebb a hitel- és kezesi biztosítások tárgyévi saját megtartású díjbevételeinek 40%-val történhet. Az adott tárgyévben feltöltés csak akkor és olyan mértékben alkalmazható, ha a megképzett összesített tartalék a tárgyévi feltöltéssel együtt nem haladja meg ezen biztosítások tárgyévi díjelőírásának ötszörösét.

(2) A hitel- és kezesi biztosítások tartalékát a tárgyévben a mérleg fordulónapján lehet felhasználni, ha az adott ágazat biztosítástechnikai eredménye negatív előjelű. A felhasználás mértéke a biztosítástechnikai veszteség, de legfeljebb a tartalék mértéke lehet.

(3) A hitel- és kezesi biztosítások műveléséből adódó kötelezettség megszűnésekor a tartalékot fel kell szabadítani.

VI. Fejezet

A KISBIZTOSÍTÓK SZAVATOLÓTÖKÉJÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

TERVEZET

28. A biztosító szavatolótőkéje

82. §

Az e fejezetben lévő szavatolótőke előírások a Bit. hatodik részének hatálya alá tartozó kisbiztosítóra vonatkoznak.

83. §

(1) A szavatolótőke a biztosítónak a 84–85. § szerint korrigált saját tőkéje, amely arra szolgál, hogy a biztosító akkor is teljesíteni tudja kötelezettségeit, ha erre a beszedett díjak, illetve a számviteli biztosítástechnikai tartalékok nem nyújtanak fedezetet.

(2) A biztosítónak a biztosítási szerződésből eredő kötelezettségei mindenkor teljesíthetősége érdekében biztosítási áganként folyamatosan legalább annyi szavatolótőkével kell rendelkeznie, mint az általa folytatott biztosítási tevékenység terjedelmének megfelelő minimális szavatolótőke-szükséglet.

(3) A biztosító minimális szavatolótőke-szükségletének számítási módját a 2. melléklet tartalmazza.

29. A szavatolótőke elemei

84. §

(1) A szavatolótőkét a (2) és (3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően, az élet- és a nem-életbiztosítási ágra elkülönítetten kell meghatározni.

(2) A szavatolótőke a következő tőkeelemekből áll:

a) a befizetett jegyzett tőke, illetve egyesület vagy szövetkezet esetén a tényleges alaptőke, ha a következő feltételek fennállnak:

aa) az egyesület és a szövetkezet alapszabályában rendelkezni kell arról, hogy a tagok részére a saját tőke terhére – a biztosítási szerződésből eredő kötelezettségeken kívül – kizárólag olyan mértékben lehet kifizetést teljesíteni, amelynek következtében a szavatolótőke összege nem csökken a minimális szavatolótőke szintjének kétszerese, vagy – amennyiben magasabb – a minimális biztonsági tőke kétszerese alá, a biztosító megszűnése esetén akkor, ha a biztosító egyéb kötelezettségeit rendezte,

ab) az egyesület és a szövetkezet alapszabályában rendelkezni kell arról, hogy minden, a tagi vagyoni részesedés terhére történő, az egyesületi vagy a szövetkezeti tagsági viszony egyedi megszűnésétől eltérő okból bekövetkező kifizetésről a Felügyelet legalább egy hónappal a kifizetés előtt értesíteni kell, amely időtartamon belül a Felügyelet a kifizetést megtilthatja,

ac) az egyesület és a szövetkezet alapszabályában rendelkezik arról, hogy az aa)-ab) pontok szerinti előírásokat kizárólag a Felügyelet egyetértésével módosítják,

b) a tőketartalék,

c) a lekötött tartalék,

d) az értékelési tartalék húsz százaléka,

e) az eredménytartalék,

f) a mérleg szerinti eredmény,

g) az alárendelt kölcsöntőke, és

h) az osztalékelsőbbiségi, valamint a nyereséges évben az elmúlt év(ek) elmaradt hozamkifizetésére is feljogosító, jegyzett és befizetett részvények.

(3) Az alárendelt kölcsöntőke és a (2) bekezdés h) pontja szerinti osztalékelsőbbiségi részvény összege a rendelkezésre álló és a szavatolótőke-szükséglet közül a kisebbik értéknek az 50%-áig számítható be a szavatolótőkébe. A szavatolótőke számítása során határozott lejáratú idejű alárendelt

TERVEZET

kölcsöntőke legfeljebb a rendelkezésre álló és a szükséges szavatolótőke közül a kisebbik értéknek a 25%-áig vehető figyelembe.

(4) Az alárendelt kölcsöntőke összegének a szavatolótőkébe történő beszámítását legalább a visszafizetési időpontot megelőző öt év során – évente, fokozatosan, egyenlő arányban – csökkenteni kell, továbbá teljesülnie kell a következő feltételeknek:

a) a kölcsönt nyújtó követelése a törlesztések sorrendjében a tulajdonosok előtti legutolsó helyen áll,

b) az alárendelt kölcsöntőke nyújtására vonatkozó szerződésben ki kell kötni, hogy a kölcsön a biztosító adósságának rendezésébe bevonható,

c) kizárólag a ténylegesen rendelkezésre álló tőke vehető figyelembe,

d) a határozott futamidejű alárendelt kölcsöntőke esetén az eredeti futamidő legalább öt év,

e) a határozatlan futamidejű alárendelt kölcsöntőke esetén a felmondási idő nem lehet öt évnél kevesebb,

f) az alárendelt kölcsöntőke nyújtására vonatkozó szerződés nem tartalmazhat előzetes visszafizetésre vonatkozó kikötést, kivéve a biztosító felszámolásának esetét, mely esetben a Felügyelet a biztosító kérelmére engedélyezheti az előzetes visszafizetést, ha a biztosító igazolja, hogy ezáltal a szavatolótőke összege nem csökken a minimális szavatolótőke szintje alá,

g) az alárendelt kölcsöntőkére vonatkozó szerződés kizárólag a Felügyelet engedélyével módosítható, és

h) a kölcsön kizárólag a szerződésben rögzített idő, de legkorábban öt év elteltével mondható fel, kivéve, ha a Felügyelet engedélyezi a korábbi felmondást.

85. §

(1) A Felügyelet a biztosító szavatolótőkéjének értékelését felülbírálhatja, különösen akkor, ha ennek fedezetét képező eszközök piaci értéke az előző üzleti év vége óta jelentősen csökkent.

(2) A szavatolótőke számítása során a 84. § (2) és (3) bekezdésében foglalt tőkeelemek együttes összegéből le kell vonni:

a) az immateriális javak könyv szerinti értékét,

b) a részvénytársaságnál a visszavásárolt saját részvények értékét,

c) a nem-életbiztosítási ágban működő biztosító esetén, amennyiben a biztosító a nem-életbiztosítási ág függőkár tartalékát – a jövőbeni hozamokat figyelembe véve – diszkontáltan számítja, a diszkontálás előtti és a diszkontált függőkár tartalék különbözetét – a Bit. 1. melléklet A) rész 1. és 2. pontjaiban meghatározott ágazatok és a függőkár tartalékba foglalt járadékértékek kivételével – valamennyi nem-életbiztosítási ágazatban,

d) a biztosítónak az olyan biztosítóban, harmadik országbeli biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítói holding társaságban birtokolt – a 84. § (2) bekezdés h) pontja szerinti – osztalék elsőbbségi részvény és – a 84. § (2) bekezdés g) pontja szerinti – alárendelt kölcsöntőke értékét, amelyben részesedési viszonytal vagy ellenőrző befolyással rendelkezik,

e) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 49. és 70. cikke szerinti azon tőkeelemek értékét, amelyeket a biztosító olyan hitelintézetben, pénzügyi vállalkozásban vagy befektetési vállalkozásban birtokolt, amelyben részesedési viszonytal vagy ellenőrző befolyással rendelkezik.

(3) Az 2. mellékletben meghatározott minimális szavatolótőke-szükséglet számítását és fedezetének kimutatását az éves beszámolóval egyidejűleg kell elkészíteni és a Felügyelet részére megküldeni. A biztosító a negyedéves adatszolgáltatás keretében tájékoztatja a Felügyeletet a minimális szavatolótőke-szükséglete, valamint a rendelkezésre álló szavatolótőkéje becsült értékéről.

TERVEZET

(4) Ha a biztosító szavatolótőkéje nem éri el a minimális szavatolótőke-szükséglet nagyságát, akkor a részvényesek és a tagok nem biztosítási esemény bekövetkeztéből származó igényeinek kielégítését megelőzi a szavatolótőke hiányának megszüntetése.

(5) Az élet- és nem-életbiztosítási ág együttes művelésére jogosult biztosító esetében valamely biztosítási ágban adódó szavatolótőke hiány másik biztosítási ágból történő pótlását a Felügyelet engedélyezheti.

NEGYPEDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

VIII. Fejezet

HATÁLYBA LÉPTETŐ RENDELKEZÉSEK

86. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel – 2015. április 1-jén lép hatályba.

(2) Az 1. §, a 3–16. §, a 61–85. §, a 94. § és a 2. *melléklet* 2016. január 1-jén lép hatályba.

IX. Fejezet

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

30.

A szavatolótőke-szükséglet és az alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítására vonatkozó átmeneti rendelkezések

87. §

(1) A 25. §-tól, a 26. § (2) bekezdésétől és a 29. §-tól eltérve a 2016. január 1-jén vagy azelőtt vásárolt részvények tekintetében használandó standard paramétereket a standard formula szerint, a 35. §-ban meghatározott opció nélkül, a következők súlyozott átlagaként kell kiszámítani:

a) részvénytőke kockázati részmodul 35. § szerinti kiszámításakor használandó standard paraméter, valamint

b) a részvénytőke kockázati részmodul standard formula szerinti és a 35. §-ban meghatározott opció nélküli kiszámításakor alkalmazandó standard paraméter.

(2) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett paraméter súlyozása legalább lineárisan növekszik minden egyes év végén, a 2016. január 1-jével kezdődő év során érvényes 0 %-ról a 2023. január 1-jén érvényes 100 %-ra.

(3) Az e § rendelkezéseit a Bizottságnak a Szolvencia 2 irányelv 301a. cikkével összhangban kiadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusaiban megállapított szabályokkal együtt kell alkalmazni.

31. A kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti rendelkezések

88. §

TERVEZET

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók a Felügyelet előzetes jóváhagyásával a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozóan átmeneti kiigazítást alkalmazhatnak a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek tekintetében.

(2) Minden pénznem esetében a kiigazítás mértéke a következő mutatók különbsége:

a) a biztosítók vagy viszontbiztosítók által a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 235. § d) pontja szerint megállapított technikai kamatláb,

b) az egyetlen diszkontrátaként kiszámított éves tényleges kamatláb, amely a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának pénzáramlásaira alkalmazva a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek portfóliójának legjobb becslés szerinti értékével megegyező értéket eredményez, a pénz időértékét a 5. §-ban említett kockázatmentes hozamgörbe alkalmazásával figyelembe véve.

(3) Az (1) bekezdésben említett rész minden év végén lineárisan csökken a 2016. január 1-jei kezdő évi 100 %-ról 2032. január 1-jén 0 %-ra.

(4) Ha a biztosító és viszontbiztosító a 11. § szerinti volatilitási kiigazítást alkalmazza, a (2) bekezdés b) pontja szerinti vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe a 11. §-ban meghatározott kiigazított vonatkozó kockázatmentes hozamgörbe.

(5) A biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeknek a következő feltételeknek kell megfelelniük:

a) a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket eredményező szerződéseket 2016. január 1. előtt kötötték, kivéve az ebben az időpontban vagy ezt az időpontot követően meghosszabbított szerződéseket,

b) 2016. január 1-jéig a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek biztosítástechnikai tartalmait a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 117-120. §-ában foglaltak szerint határozták meg,

c) a 9. § a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre nem alkalmazandó.

(6) Az (1) bekezdést alkalmazó biztosító és viszontbiztosító

a) a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket a 11. §-ban meghatározott volatilitási kiigazítás kiszámítása során nem veszik figyelembe,

b) nem alkalmazhatják a 88. §-t,

c) a Bit. 108. §-ában foglalt szolvencia- és pénzügyi helyzetről szóló jelentésük részeként nyilvánosságra hozzák, hogy az átmeneti kockázatmentes hozamgörbét alkalmazzák, illetve az ezen átmeneti rendelkezés alkalmazásának hiánya által a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatások számszerűsítését.

32. A biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

89. §

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók a Felügyelet előzetes jóváhagyásával a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást kérhetnek. A levonás a Bit. 97. § (4) bekezdésében említett veszélyközösségek szintjén alkalmazható.

(2) Az átmeneti levonás az alábbi két összeg különbségére vonatkozik:

a) a biztosítástechnikai tartalékok a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegek levonása után a Bit. 97. § értelmében e rendelet alkalmazásának első időpontjában történő kiszámítás szerint,

b) a biztosítástechnikai tartalékok 2015. december 31-én számított összege a viszontbiztosítási szerződésekből megtérülő összegek levonása után, összhangban a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 118–120. §-ával.

(3) A maximális levonható rész minden év végén lineárisan csökken a 2016. január 1-jén kezdődő év során érvényes 100 %-ról 2032. január 1-jén 0 %-ra.

TERVEZET

(4) Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók 2016. január 1-jén a 11. §-ban említett volatilitási kiigazítást alkalmazzák, a (2) bekezdés *a)* pontjában említett összeg az azon időpontban érvényes volatilitási kiigazítással számítandó.

(5) A Felügyelet előzetes jóváhagyása esetén vagy annak kezdeményezésére a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett átmeneti levonás kiszámítása céljából felhasznált biztosítástechnikai tartalékok összege, beleértve adott esetben a volatilitási kiigazítást, kétévente, vagy ha a vállalkozás kockázati profilja alapvetően megváltozott, gyakrabban újraszámolható.

(6) A Felügyelet korlátozhatja a (2) bekezdésben említett levonást, amennyiben annak alkalmazása a biztosító vagy viszontbiztosító pénzügyiforrás-követelménye csökkenését eredményezheti a 2015. december 31-én számított összegekhez képest, összhangban a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 118–120. §-ával.

(7) Az (1) bekezdést alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók:

a) nem alkalmazhatják a 87. §-t,

b) amennyiben az átmeneti levonás alkalmazása nélkül nem felelnek meg a szavatolótőke-szükségletnek, évente jelentést nyújtanak be a Felügyeletnek, amely tartalmazza a szavatolótőke-szükséglet fedezésére szolgáló figyelembe vehető szavatolótőke szintjének a (2) bekezdésben megállapított átmeneti időszak végéig történő visszaállítására vagy a szavatolótőke-szükségletnek történő megfelelés visszaállítása érdekében kockázati profiljának csökkentésére irányuló megtett intézkedéseket és az ez irányba történő előrelépéseket,

c) a Bit. 108. §-ában foglalt szolvencia- és pénzügyi helyzetről szóló jelentésük részeként nyilvánosságra hozzák egyrészt, hogy a biztosítástechnikai tartalékokkal kapcsolatban az átmeneti levonást alkalmazzák, másrészt az ezen átmeneti levonás alkalmazásának hiánya nélkül a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatások számszerűsítését.

33. A nagykárok tartalékára vonatkozó átmeneti rendelkezések

90. §

(1) A 2015. december 31-én meglévő nagykárok tartalékát a bekövetkezett káresemény miatt felmerült ráfordítások és költségek összegében, azok felmerülésekor – legfeljebb a tartalék összegének erejéig – kell felhasználni.

(2) A nagykárok tartalékát – amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerinti felhasználásra nem került sor – a biztosító legkésőbb 2020. december 31-én köteles felszabadítani.

34. A kockázatmentes hozamgörbére és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti rendelkezésekkel kapcsolatos fokozatos bevezetési terv

91. §

(1) A 87–88. §-ban megállapított átmeneti rendelkezéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók amint észlelik, hogy az átmeneti rendelkezések alkalmazása nélkül nem fognak tudni eleget tenni a szavatolótőke-szükségletnek, tájékoztatják a Felügyeletet. A Felügyelet előírja a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés átmeneti időszak végén történő biztosítása érdekében.

(2) A szavatolótőke-szükségletnek a 87–88. §-ban megállapított átmeneti rendelkezések alkalmazása nélkül történő nem megfelelés észlelésétől számított két hónapon belül a biztosító vagy viszontbiztosító fokozatos bevezetési tervet nyújt be a Felügyelet részére, amelyben ismerteti a szavatolótőke-szükséglet fedezésére szolgáló figyelembe vehető szavatolótőke szintjének létrehozására vagy kockázati profiljának csökkentésére irányuló tervezett intézkedéseket a

TERVEZET

szavatolótőke-szükségletnek az átmeneti időszak végére történő megfelelés biztosítása érdekében. A biztosító vagy viszontbiztosító az átmeneti időszak során frissítheti a fokozatos bevezetési tervet. (3) A biztosítók vagy viszontbiztosítók évente jelentést nyújtanak be a Felügyelet részére a szavatolótőke-szükségletnek az átmeneti időszak végére történő megfelelés biztosítása érdekében tett intézkedésekről és az ez irányba történő előrelépésről. A Felügyelet visszavonja a 87–88. §-ban megállapított átmeneti rendelkezések alkalmazására vonatkozó jóváhagyást, amennyiben az eredményjelentés alapján a szavatolótőke-szükséglet átmeneti időszak végére történő megfelelésének megvalósulása nem realisztikus.

35. A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 231/H. § (1) bekezdés a)–d) pontja szerinti engedélyezési eljárásokkal kapcsolatos átmeneti rendelkezések

92. §

A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 231/H. § (1) bekezdés a)–d) pontja szerinti engedélyezési eljárásokat a Felügyelet 2015. április 1. és 2016. január 1. között e rendelet 18. § (3)–(4) bekezdés, 22. § (2) bekezdés, 30. §, 40–53. § és 55–57. §-aiban meghatározott szabályok alapján folytatja le.

X. Fejezet

AZ EURÓPAI UNIÓ JOGÁNAK VALÓ MEGFELELÉS

93. §

Ez a kormányrendelet a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

XI. Fejezet

HATÁLYON KÍVÜL HELYEZŐ RENDELKEZÉSEK

94. §

Hatályát veszti a biztosítástechnikai tartalékok képzéséről és felhasználásáról szóló 8/2001. (II. 22.) PM rendelet.

TERVEZET

1. melléklet a . évi . Korm.rendeletéhez

Szavatolótőke-szükséglet standard formula

1. Az alapvető szavatolótőke-szükséglet kiszámítása:

A 28. § (1) bekezdésében meghatározott alapvető szavatolótőke-szükséglet számítási módja a következő:

$$\text{Basic SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

ahol:

- SCR_i – jelöli az „i” kockázati modult
- SCR_j – jelöli a „j” kockázati modult
- „i,j” – jelenti, hogy a különböző tagok összege az „i” és „j” összes lehetséges kombinációját lefedi.

A számítás során az SCR_i és az SCR_j a következőkkel helyettesítendő:

- $\text{SCR}_{\text{nem-élet}}$ – jelöli a nem-életbiztosítástechnikai kockázati modult
- $\text{SCR}_{\text{élet}}$ – jelöli az életbiztosítástechnikai kockázati modult
- $\text{SCR}_{\text{egészség}}$ – jelöli az egészségbiztosítástechnikai kockázati modult
- SCR_{piac} – jelöli a piaci kockázati modult
- $\text{SCR}_{\text{nemteljesítés}}$ – jelöli a partner nemteljesítésének kockázati modulját
- $\text{Corr}_{i,j}$ – jelöli az alábbi korrelációs mátrix „i” sorában és „j” oszlopában meghatározott elemet

<div>i \ j</div>	Piaci	Nem-teljesítés	Élet	Egészség	Nem-élet
Piaci	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Nem-teljesítés	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Élet	0,25	0,25	1	0,25	0
Egészség	0,25	0,25	0,25	1	0
Nem-élet	0,25	0,5	0	0	1

TERVEZET

2. A nem-életbiztosítástechnikai kockázati modul számítása

A 30. § (1) bekezdésében meghatározott nem-életbiztosítástechnikai kockázati modul számítási módja a következő:

$$SCR_{nem-élet} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

ahol:

- SCR_i – jelöli az „i” részmodult
- SCR_j – jelöli a „j” részmodult
- „ i,j ” – jelenti, hogy a különböző tagok összege az „i” és a „j” összes lehetséges kombinációját lefedi

A számításban az SCR_i és az SCR_j a következőkkel helyettesítendő:

- SCR né díjazás és tartalék – jelöli a nem-életbiztosítási díjazási és tartalék kockázati részmodult
- SCR né katasztrófa – jelöli a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodult.

3. Az életbiztosítás-technikai kockázati modul számítása

A 31. § (1) bekezdésében meghatározott életbiztosítás-technikai kockázati modul a számítási módja a következő:

$$SCR_{élet} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

ahol:

- SCR_i – jelöli az „i” részmodult
- SCR_j – jelöli a „j” részmodult
- „ i,j ” – jelenti, hogy a különböző tagok összege az „i” és a „j” összes lehetséges kombinációját lefedi

A számításban az SCR_i és az SCR_j a következőkkel helyettesítendő:

- SCR halandóság – jelöli a halandósági kockázati részmodult
- SCR hosszú élet – jelöli a hosszú élet kockázati részmodult
- SCR rokkantság – jelöli a rokkantsági-betegségi kockázati részmodult
- SCR élet költség – jelöli az életbiztosítási költségkockázati részmodult
- SCR felülvizsgálat – jelöli a felülvizsgálati kockázati részmodult
- SCR törlés – jelöli a törlési kockázati részmodult
- SCR élet katasztrófa – jelöli az életbiztosítási katasztrófakockázati részmodult

4. A piaci kockázati modul számítása

TERVEZET

A 33. § (1) bekezdésében meghatározott piaci kockázati modul számítási módja a következő:

$$SCR_{\text{piac}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

ahol:

- SCR_i – jelöli az „i” részmodult
- SCR_j – jelöli a „j” részmodult
- „ i,j ” – jelenti, hogy a különböző tagok összege az „i” és a „j” összes lehetséges kombinációját lefedi

A számításban az SCR_i és az SCR_j a következőkkel helyettesítendő:

- $SCR_{\text{kamatláb}}$ – jelöli a kamatláb-kockázati részmodult
- $SCR_{\text{részvény}}$ – jelöli a részvénytőkepiaci kockázati részmodult
- SCR_{ingatlan} – jelöli az ingatlanpiaci kockázati részmodult
- $SCR_{\text{kamatrés}}$ – jelöli a kamatrés-kockázati részmodult
- $SCR_{\text{koncentráció}}$ – jelöli a piaci kockázatkoncentráció részmodult
- SCR_{deviza} – jelöli a devizaárfolyam-kockázati részmodult

TERVEZET

2. melléklet a . évi . Korm.rendeletéhez

A minimális szavatolótőke-szükséglet számítása

A) A nem-életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete (éves számítás)

1. A nem-életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete az előző évhez képest nem csökkenhet nagyobb arányban, mint amilyen arányban a nettó függőkár tartalék csökkent az előző év végi záróállományhoz viszonyítva. Ezért a nem-életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete

$$S = \max \left[\min \left(\frac{f_1}{f_0}, 1 \right) \cdot S^*, S_0 \right],$$

ahol:

2. f_1 a tárgyévi záró nettó (a viszontbiztosításba adott rész levonásával számított) függőkár tartalék a nem-életbiztosítási ágban;

3. f_0 a tárgyévi nyitó nettó (a viszontbiztosításba adott rész levonásával számított) függőkár tartalék a nem-életbiztosítási ágban;

4. S^* az előző évi minimális szavatolótőke-szükséglet a nem-életbiztosítási ágban;

5. $S_0 = \max (E_1, E_2)$, azaz a bevételi indexként adódó első eredmény és a kárindexként adódó második eredmény közül a nagyobbik.

Az első eredmény (bevételi index) számítása

6. Az első eredmény számítása a következőképpen történik:

$$E_1 = a_1 \cdot 0,18 \cdot c,$$

ahol a jelölések értelme a következő:

7. a_1 a 8. pont szerinti a -val jelölt összeg 61 300 000 eurót meg nem haladó része;

8. a az aggregált helyesbített tárgyévi bruttó díjelőírás és az aggregált helyesbített tárgyévi bruttó megszolgált díj közül a nagyobbik, azaz

$$a = \max (a_w, a_e),$$

ahol:

9.

$$a_w = \frac{1}{3} a_{w1} + 1,5 \cdot a_{w2} + a_{w3},$$

és

10.

$$a_e = \frac{1}{3} a_{e1} + 1,5 \cdot a_{e2} + a_{e3},$$

ahol az egyes tagok jelentése a következő:

TERVEZET

11. a_{w1} azon egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződések tárgyévi bruttó díjelőírása, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó díjelőírást is, levonva viszont a törölt díjakat, amelyek megfelelnek az alábbi feltételeknek:

- a) a díjak meghatározása morbiditási táblázatok alapján, aktuáriusi elven történik,
- b) a kor növekedésének megfelelő matematikai tartalék képzésére kerül sor,
- c) a díj megfelelő biztonsági pótlékokat tartalmaz,
- d) a biztosító legkésőbb a 3. biztosítási év végéig felmondhatja a szerződést,
- e) a szerződés biztosítja a biztosítási díj emelésének vagy a szolgáltatás csökkentésének lehetőségét az érvényben lévő szerződések vonatkozásában is;

12. a_{w2} a 11., 12. és 13. ágazatok tárgyévi bruttó díjelőírása, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó díjelőírást is, levonva viszont a törölt díjakat;

13. a_{w3} a 11. és 12. pontokban foglaltakon kívüli tárgyévi bruttó díjelőírás a nem-élet ágban, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó díjelőírást is, levonva viszont a törölt díjakat;

14. a_{e1} azon egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződések tárgyévra eső bruttó megszolgált díja, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó megszolgált díjakat is, levonva viszont a törölt díjakat, amelyek megfelelnek a 11. pont a)-e) alpontjaiban foglalt feltételeknek;

15. a_{e2} a 11., 12. és 13. ágazatok tárgyévra eső bruttó megszolgált díja, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó megszolgált díjakat is, levonva viszont a törölt díjakat;

16. a_{e3} a 14. és 15. pontokban foglaltakon kívüli tárgyévra eső bruttó megszolgált díj, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó megszolgált díjakat is, levonva viszont a törölt díjakat;

és ahol

17. c az utolsó három üzleti év káralakulása alapján számított saját megtartási arányszám, melynek értéke azonban nem lehet 0,5-nél kevesebb, azaz

$$c = \max\left(\frac{d_n}{d_b}; 0,5\right),$$

ahol

18. d_n az utolsó három üzleti év kárfelhasználásának saját megtartásban maradó része, azaz

$$d_n = b_n + F_{n3} - F_{n0},$$

és

19. d_b az utolsó három üzleti év bruttó kárfelhasználása a viszontbiztosító részének levonása nélkül, azaz

$$d_b = b_b + F_{b3} - F_{b0},$$

ahol

20. b_n az utolsó három üzleti év kárkifizetésének és szolgáltatásának saját megtartásban maradó része;

21. F_{n3} a nettó függőkár tartalék a hároméves időszak végén;

22. F_{n0} a nettó függőkár tartalék a hároméves időszak kezdetén;

23. b_b az utolsó három üzleti év bruttó kárkifizetése és szolgáltatása;

24. F_{b3} a bruttó függőkár tartalék a hároméves időszak végén;

25. F_{b0} a bruttó függőkár tartalék a hároméves időszak kezdetén.

TERVEZET

A második eredmény (kárindex) számítása

26. A második eredmény számítása a következőképpen történik:

$$E_2 = b_1 \cdot 0,26 \cdot c,$$

ahol a jelölések értelme a következő:

27. b_1 a 28. pont szerinti b -vel jelölt összeg 42 900 000 eurót meg nem haladó része;

28. b az átlagolási időszak átlagos bruttó kárfelhasználása, azaz

$$b = \frac{1}{k} \cdot \left[\sum_{j=1}^k b_j + F_k - F_0 \right],$$

ahol

29. k az átlagolási időszak hossza években: 3 év, kivéve, ha a biztosító utolsó évi díjbevételének legalább 60%-a együttesen a hitel, vihar, fagy, jégkár kockázatokra kötött szerződésekből származik, ekkor az átlagolási időszak 7 év. Amennyiben a biztosító kevesebb ideje működik, akkor k a lezárt üzleti évek száma. Az átlagolási időszak az utolsó lezárt üzleti évvel zárul.

30. b_j az átlagolási időszak j -edik évének helyesbített bruttó kárfizetése, azaz

$$b_j = \frac{1}{3} b_{j1} + 1,5 \cdot b_{j2} + b_{j3},$$

ahol

31. b_{j1} a 11. pont *a)-e)* alpontjainak megfelelő direkt egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződésekből, illetve az ilyen szerződések utáni aktív viszontbiztosításból eredő bruttó kárfizetés kármegtérülésekkel csökkentett értéke az átlagolási időszak j -edik évében;

32. b_{j2} a 11., 12. és 13. ágazatokból eredő bruttó kárfizetés kármegtérülésekkel csökkentett értéke az átlagolási időszak j -edik évében, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő kárfizetések kármegtérülésekkel csökkentett értékét;

33. b_{j3} a 31. és 32. pontokban foglaltakon kívüli bruttó kárfizetés kármegtérülésekkel csökkentett értéke az átlagolási időszak j -edik évében, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő kárfizetések kármegtérülésekkel csökkentett értékét. A 18. ágazat esetében kárfizetés helyett a teljesített segítségnyújtási szolgáltatások költségeit kell figyelembe venni;

és ahol

34. F_k a bruttó függőkar tartalék helyesbített értéke az átlagolási időszak végén, azaz

$$F_k = \frac{1}{3} F_{k1} + 1,5 \cdot F_{k2} + F_{k3},$$

35. F_0 a bruttó függőkar tartalék helyesbített értéke az átlagolási időszak kezdetén, azaz

TERVEZET

$$F_0 = \frac{1}{3}F_{01} + 1,5 \cdot F_{02} + F_{03},$$

ahol az egyes tagok jelentése a következő:

36. F_{k1} a 11. pont *a)-e)* alpontjainak megfelelő direkt egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződésekből, illetve az ilyen szerződések utáni aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak végén;

37. F_{k2} a 11., 12. és 13. ágazatokból eredő bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak végén, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalékot;

38. F_{k3} a 36. és 37. pontokban foglaltakon kívüli bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak végén, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalékot;

39. F_{01} a 11. pont *a)-e)* alpontjainak megfelelő direkt egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződésekből, illetve az ilyen szerződések utáni aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak kezdetén;

40. F_{02} a 11., 12. és 13. ágazatokból eredő bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak kezdetén, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalékot;

41. F_{03} a 39. és 40. pontokban foglaltakon kívüli bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak kezdetén, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalékot; továbbá ahol

42. a 26. pontban szereplő c tényező azonos a 17. pontban meghatározott c tényezővel.

B) Az életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete (éves számítás)

1. Az életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete az életbiztosítási kockázatokhoz tartozó minimális szavatolótőke-szükséglet, a kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatok minimális szavatolótőke-szükséglete és a befektetéshez kötött életbiztosításokhoz és a kezelt nyugdíjalapokhoz kapcsolódó minimális szavatolótőke-szükséglet összege, azaz

$$L = L_1 + L_2 + L_3,$$

ahol az egyes tagok számítása a következőképpen történik:

Az életbiztosítási kockázatok minimális szavatolótőke-szükséglete

2. Az életbiztosítási kockázatok minimális szavatolótőke-szükséglete

$$L_1 = R_1 + R_2,$$

azaz az első eredmény és a második eredmény összege, melyeket az életbiztosítási ágnak a Bit. 2. *melléklet* szerinti 1., 2. és 6. pontjában meghatározott ágazatokhoz tartozó biztosításokra kell meghatározni, kivéve az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatokat.

3. Az első eredmény számítása a következőképpen történik:

$$R_1 = V \cdot 0,04 \cdot d,$$

TERVEZET

ahol

4. V a saját kötésű és a viszontbiztosításba vett szerződések nem negatív matematikai tartalékainak összege, a viszontbiztosításba adott részre eső tartalék levonása nélkül;

5. d a matematikai tartalékok alapján számítható saját megtartási arányszám, melynek értéke azonban nem lehet 0,85-nél kisebb:

$$d = \max\left(\frac{V_n}{V}; 0,85\right),$$

ahol

6. V_n a saját kötésű és a viszontbiztosításba vett szerződések matematikai tartalékainak összege, a viszontbiztosításba adott részre eső tartalék, illetve a Felügyelet által engedélyezett különleges célú gazdasági egységekből behajtható összegek levonása után.

7. A második eredmény számítása a következőképpen történik:

$$R_2 = (s_1 \cdot 0,003 + s_2 \cdot 0,0015 + s_3 \cdot 0,001) \cdot e,$$

ahol

8. s_1 az életbiztosítási szerződések nem negatív bruttó (a viszontbiztosítás, illetve a Felügyelet által engedélyezett különleges célú gazdasági egységekből behajtható összegek figyelmen kívül hagyásával számított) kockázatnak kitett összegeinek összege, kivéve a 9. és a 10. pont szerinti szerződéseket;

9. s_2 a 3 évet meghaladó, de 5 évnél nem hosszabb tartamú haláleseti életbiztosítási szerződések nem negatív bruttó (a viszontbiztosítás, illetve a Felügyelet által engedélyezett különleges célú gazdasági egységekből behajtható összegek figyelmen kívül hagyásával számított) kockázatnak kitett összegeinek összege;

10. s_3 a 3 évnél nem hosszabb tartamú haláleseti életbiztosítási szerződések nem negatív bruttó (a viszontbiztosítás, illetve a Felügyelet által engedélyezett különleges célú gazdasági egységekből behajtható összegek figyelmen kívül hagyásával számított) kockázatnak kitett összegeinek összege;

11. e a kockázatnak kitett összeg alapján számítható saját megtartási arányszám, amelynek értéke azonban nem lehet 0,5-nél kisebb;

12. s_n az életbiztosítási szerződések nem negatív nettó (a viszontbiztosítás figyelembevételével korrigált) kockázatnak kitett összegeinek összege; és

13. $s = s_1 + s_2 + s_3$, ahol az egyes tagok jelentése a 8-10. pontoknak megfelelő.

Az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatok minimális szavatolótőke-szükséglete

14. L_2 , azaz az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatok minimális szavatolótőke-szükséglete az A) részben leírtakkal azonos módon számítandó, az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatokra vonatkozó elkülönített adatok alapján.

A befektetéshez kötött életbiztosításokhoz és a kezelt nyugdíjalapokhoz kapcsolódó minimális szavatolótőke-szükséglet

TERVEZET

15. A befektetéshez kötött életbiztosításokhoz és a kezelt nyugdíjalapokhoz kapcsolódó minimális szavatolótőke-szükséglet számítása a következő:

$$L_3 = R'_1 + R'_2,$$

azaz az első eredmény és a második eredmény összege, amelyeket a Bit. 2. *melléklet* szerinti 3., 4. és 5. pontjában meghatározott életbiztosítási ágazatok állományadatai alapján kell meghatározni, kivéve az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatokat.

16. Az első eredmény számítása a következőképpen történik:

$$R'_1 = V_1 \cdot 0,04 \cdot d_1 + V_2 \cdot 0,01 \cdot d_2 + C_3 \cdot 0,25$$

ahol

17. V_1 azon saját kötésű és viszontbiztosításba vett szerződések számviteli biztosítástechnikai tartalékainak összege, a viszontbiztosításba adott részre eső tartalék levonása nélkül, amely tartalékok befektetésére vonatkozóan a biztosító befektetési kockázatot vállal;

18. V_2 azon saját kötésű és viszontbiztosításba vett szerződések számviteli biztosítástechnikai tartalékainak összege, a viszontbiztosításba adott részre eső tartalék levonása nélkül, amely tartalékok befektetésére vonatkozóan a biztosító nem vállal befektetési kockázatot, de amely szerződésekre az igazgatási költségek fedezetét szolgáló terhelést több mint 5 évre rögzítették;

19. C_3 azon saját kötésű és viszontbiztosításba vett szerződések tárgyévi nettó igazgatási költsége, melyekre vonatkozóan a biztosító nem vállal befektetési kockázatot, és amely szerződésekre az igazgatási költségek fedezetét szolgáló terhelést nem rögzítették több mint 5 évre;

20.

$$d_1 = \max\left(\frac{V_{1n}}{V_1}; 0,85\right),$$

és

21.

$$d_2 = \max\left(\frac{V_{2n}}{V_2}; 0,85\right),$$

ahol

22. V_{1n} a 17. pont szerinti V_1 tartalék, levonva azonban a viszontbiztosításba adott részre eső tartalékot;

23. V_{2n} a 18. pont szerinti V_2 tartalék, levonva azonban a viszontbiztosításba adott részre eső tartalékot.

24. A második eredmény számítása a következőképpen történik:

$$R'_2 = s' \cdot 0,003 \cdot e',$$

ahol

25. s' azon saját kötésű és viszontbiztosításba vett szerződések nem negatív bruttó (a viszontbiztosítás figyelmen kívül hagyásával számított) kockázatnak kitett összegeinek összege, amely szerződésekre a biztosító haláleseti kockázatot vállal;

26. e' a kockázatnak kitett összeg alapján számítható saját megtartási arányszám, amelynek értéke azonban nem lehet 0,5-nél kisebb:

TERVEZET

$$e' = \max\left(\frac{s'_n}{s'}; 0,5\right),$$

ahol

27. s'_n az s' számítása során figyelembe vett szerződések nem negatív nettó (a viszontbiztosítás figyelembevételével korrigált) kockázatnak kitett összegeinek összege.

C) A nem-életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete (negyedéves számítás)

1. A nem-életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete a négy negyedévvvel korábbi értékhez képest nem csökkenhet nagyobb arányban, mint amilyen arányban a nettó függőkár tartalék csökkent a négy negyedévvvel korábbi záróállományhoz viszonyítva. Ezért a nem-életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete

$$S = \max\left[\min\left(\frac{f_1}{f_0}, 1\right) \cdot S^*, S_0\right],$$

ahol:

2. f_1 az adott negyedévi záró nettó (a viszontbiztosításba adott rész levonásával számított) függőkár tartalék a nem-életbiztosítási ágban;

3. f_0 a négy negyedévvvel korábbi záró nettó (a viszontbiztosításba adott rész levonásával számított) függőkár tartalék a nem-életbiztosítási ágban;

4. S^* a négy negyedévvvel korábbi negyedéves minimális szavatolótőke-szükséglet a nem-életbiztosítási ágban;

5. $S_0 = \max(E_1, E_2)$, azaz a bevételi indexként adódó első eredmény és a kárindexként adódó második eredmény közül a nagyobbik.

Az első eredmény (bevételi index) számítása

6. Az első eredmény számítása a következőképpen történik:

$$E_1 = a_1 \cdot 0,18 \cdot c,$$

ahol a jelölések értelme a következő:

7. a_1 a 8. pont szerinti a -val jelölt összeg 61 300 000 eurót meg nem haladó része;

8. a az utolsó négy negyedév aggregált helyesbített bruttó díjelőírása és az utolsó négy negyedév aggregált helyesbített bruttó megszolgált díja közül a nagyobbik, azaz

$$a = \max(a_w, a_e),$$

ahol:

9.

$$a_w = \frac{1}{3}a_{w1} + 1,5 \cdot a_{w2} + a_{w3},$$

és

10.

TERVEZET

$$a_e = \frac{1}{3} a_{e1} + 1,5 \cdot a_{e2} + a_{e3},$$

ahol az egyes tagok jelentése a következő:

11. a_{w1} az utolsó négy negyedév bruttó díjelőírása (beleértve az aktív viszontbiztosításból származó díjelőírást is, levonva viszont a törölt díjakat) azon egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződéseknél, amelyek megfelelnek az alábbi feltételeknek:

- a) a díjak meghatározása morbiditási táblázatok alapján, aktuáriusi elven történik;
- b) a kor növekedésének megfelelő matematikai tartalék képzésére kerül sor;
- c) a díj megfelelő biztonsági pótlékokat tartalmaz;
- d) a biztosító legkésőbb a 3. biztosítási év végéig felmondhatja a szerződést;
- e) a szerződés biztosítja a biztosítási díj emelésének vagy a szolgáltatás csökkentésének lehetőségét az érvényben lévő szerződések vonatkozásában is;

12. a_{w2} a 11., 12. és 13. ágazatok bruttó díjelőírása az utolsó négy negyedévben, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó díjelőírást is, levonva viszont a törölt díjakat;

13. a_{w3} a 11. és 12. pontokban foglaltakon kívüli bruttó díjelőírás a nem-élet ágban az utolsó négy negyedévben, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó díjelőírást is, levonva viszont a törölt díjakat;

14. a_{e1} az utolsó négy negyedév bruttó megszolgált díja (beleértve az aktív viszontbiztosításból származó megszolgált díjakat is, levonva viszont a törölt díjakat) azon egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződéseknél, amelyek megfelelnek a 11. pont a)-e) alpontjaiban foglalt feltételeknek;

15. a_{e2} a 11., 12. és 13. ágazatok bruttó megszolgált díja az utolsó négy negyedévben, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó megszolgált díjakat is, levonva viszont a törölt díjakat;

16. a_{e3} a 14. és 15. pontokban foglaltakon kívüli bruttó megszolgált díj a nem-élet ágban az utolsó négy negyedévben, beleértve az aktív viszontbiztosításból származó megszolgált díjakat is, levonva viszont a törölt díjakat;

és ahol

17. c a hároméves káralakulás alapján számított saját megtartási arányszám, amelyet az A) rész 17-25. pontjaiban leírt módon kell számítani, az utolsó három lezárt üzleti év adatai alapján. Amennyiben a biztosító még nem zárt le üzleti évet, az arányszám értéke 1.

A második eredmény (kárindex) számítása

18. A második eredmény számítása a következőképpen történik:

$$E_2 = b_1 \cdot 0,26 \cdot c,$$

ahol a jelölések értelme a következő:

19. b_1 a 20. pont szerinti b -vel jelölt összeg 42 900 000 eurót meg nem haladó része;

20. b az átlagolási időszak átlagos bruttó kárfelhasználása, azaz

$$b = 4 \cdot \frac{1}{m} \cdot \left[\sum_{j=1}^m b_j + F_m - F_0 \right],$$

TERVEZET

ahol

21. m az átlagolási időszak hossza negyedévekben: 12 negyedév; kivéve, ha a biztosító utolsó négy negyedévi díjbevételének legalább 60%-a együttesen a hitel, vihar, fagy, jégkár kockázatokra kötött szerződésekből származik; ekkor az átlagolási időszak 28 negyedév. Amennyiben a biztosító kevesebb ideje működik, akkor m a biztosító működésének kezdete óta eltelt negyedévek száma. Az átlagolási időszak az utolsó lezárt negyedévvel zárul.

22. b_j az átlagolási időszak j -edik negyedévének helyesbített bruttó kárkifizetése, azaz

$$b_j = \frac{1}{3} b_{j1} + 1,5 \cdot b_{j2} + b_{j3},$$

ahol

23. b_{j1} a 11. pont a)-e) alpontjainak megfelelő direkt egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződésekből, illetve az ilyen szerződések utáni aktív viszontbiztosításból eredő bruttó kárkifizetés kármegtérülésekkel csökkentett értéke az átlagolási időszak j -edik negyedévében;

24. b_{j2} a 11., 12. és 13. ágazatokból eredő bruttó kárkifizetés kármegtérülésekkel csökkentett értéke az átlagolási időszak j -edik negyedévében, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő kárkifizetések kármegtérülésekkel csökkentett értékét;

25. b_{j3} a 23. és 24. pontokban foglaltakon kívüli bruttó kárkifizetés kármegtérülésekkel csökkentett értéke az átlagolási időszak j -edik negyedévében, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő kárkifizetések kármegtérülésekkel csökkentett értékét. A 18. ágazat esetében kárkifizetés helyett a teljesített segítségnyújtási szolgáltatások költségeit kell figyelembe venni;

és ahol

26. F_m a bruttó függőkár tartalék helyesbített értéke az átlagolási időszak végén, azaz

$$F_m = \frac{1}{3} F_{m1} + 1,5 \cdot F_{m2} + F_{m3},$$

TERVEZET

27. F_0 a bruttó függőkár tartalék helyesbített értéke az átlagolási időszak kezdetén, azaz

$$F_0 = \frac{1}{3} F_{01} + 1,5 \cdot F_{02} + F_{03},$$

ahol az egyes tagok jelentése a következő:

28. F_{m1} a 11. pont *a)-e)* alpontjainak megfelelő direkt egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződésekből, illetve az ilyen szerződések utáni aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak végén;

29. F_{m2} a 11., 12. és 13. ágazatokból eredő bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak végén, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalékot;

30. F_{m3} a 28. és 29. pontokban foglaltakon kívüli bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak végén, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalékot;

31. F_{01} a 11. pont *a)-e)* alpontjainak megfelelő direkt egészség-, illetve betegségbiztosítási szerződésekből, illetve az ilyen szerződések utáni aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak kezdetén;

32. F_{02} a 11., 12. és 13. ágazatokból eredő bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak kezdetén, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalékot;

33. F_{03} a 31. és 32. pontokban foglaltakon kívüli bruttó függőkár tartalék értéke az átlagolási időszak kezdetén, ideértve az aktív viszontbiztosításból eredő bruttó függőkár tartalékot; továbbá ahol

34. a 18. pontban szereplő c tényező azonos a 17. pontban meghatározott c tényezővel.

A visszamenőleges adatok becslése

35. Azok a negyedéves adatok, amelyek a törvény hatálybalépését megelőző időszakra visszamenően nem állnak rendelkezésre, a számítás során ésszerű módon becsült adatokkal helyettesíthetők.

D) Az életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete (negyedéves számítás)

1. Az életbiztosítási ág minimális szavatolótőke-szükséglete az életbiztosítási kockázatokhoz tartozó minimális szavatolótőke-szükséglet, a kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatok minimális szavatolótőke-szükséglete és a befektetéshez kötött életbiztosításokhoz és a kezelt nyugdíjalapokhoz kapcsolódó minimális szavatolótőke-szükséglet összege, azaz

$$L = L_1 + L_2 + L_3,$$

ahol az egyes tagok számítása a következőképpen történik:

2. L_1 az életbiztosítási kockázatok minimális szavatolótőke-szükséglete, amelyet az életbiztosítási ágban a Bit. 2. *melléklet* szerinti 1., 2. és 6. pontjában meghatározott ágazatokhoz tartozó biztosításokra kell meghatározni, kivéve azonban az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatokat. A számítás a B) rész 1-13. pontjaiban leírtakkal azonos módon történik, a tárgynegyedév végi adatok alapján.

TERVEZET

3. L_2 az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatok minimális szavatolótőke-szükséglete, amely a *C)* részben leírtakkal azonos módon számítandó, az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatokra vonatkozó elkülönített adatok alapján;

4. L_3 a befektetéshez kötött életbiztosítások és a kezelt nyugdíjalapok minimális szavatolótőke-szükséglete, amelyet a Bit. 2. *melléklet* szerinti 3., 4. és 5. pontjában meghatározott életbiztosítási ágazatok állományadatai alapján kell meghatározni, kivéve az életbiztosítási szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő nem-életbiztosítási kockázatokat. A számítás a *B)* rész 15-27. pontjaiban leírtakkal azonos módon történik a tárgynegyedév végi adatok alapján, illetve a *B)* rész 19. pontja szerinti C_3 összeg számítása esetén az utolsó négy negyedév adatai alapján.